HALKIN SESİ

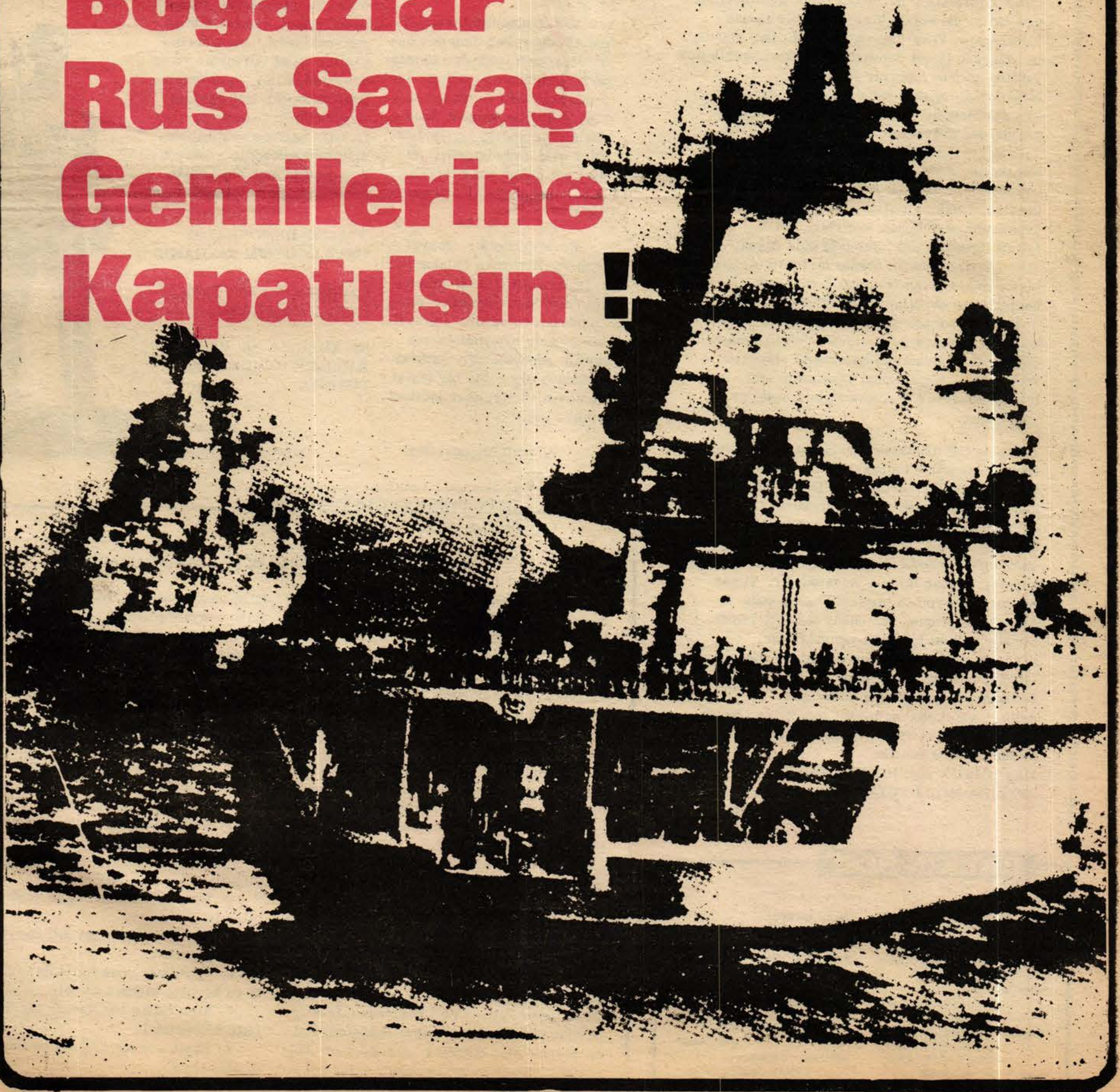
22 Haziran 1976

250 Kuruş

62

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Boğazlar Rus Savaş Gemilerine Kapatılsın!

REVİZYONİST ÖĞRETMENLER DEVRİMCİ ÖĞRENCİLERİ SINIFTA BIRAKIYOR!

Bizler Düzce Lisesi, Düzce Ticaret Lisesi, Düzce Sanat Okulu öğrencileriyiz. "Halkın Sesi", "Yurtsever Öğretmen", "Aydınlık" gibi devrimci yayın organlarını okuduğumuz görüşlerini savunduğumuz ve yaydığımız için faşist hocalar tarafından sık sık tehdit edilmekte ve baskılara maruz kalmaktaydık. Nihayet faşist hocalar tüm devrimci yurtsever öğrencileri sınıfta bıraktılar.

Devrimci olduklarını iddia eden, fakat Düzce TÖB-DER kongresinde karakterlerini kitleye sergileyen revizyonist hocalar da, faşizme ve sosyal-faşizme karşı verdiğimiz aktif mücadele nedeniyle burjuvazinin gerici eğitim yasalarını bile çiğneyerek bizleri sınıfta bıraktılar. Şöyle ki; 1. dönem notu 7 olup, II. dönem 5 olan devrimci öğrencilere revizyonist hocalar "kanaat kullanıp" zayıf verdiler. Yasaya göre I. dönem notu iyi olan öğrenciler II. dönem 4 alınca geçiyorlardı.

Onlar böylece biz devrimci öğrencilerin mücadele azmimizi kıracaklarını zannettiler. Fakat, bizleri yıldıramayacaklardır. Ne Amerika yanlısı faşist iktidarlar, ne de sosyal-faşistler halkımızın haklı mücadelesini durduramıyacaklardır. Halkımız, her fırsatta azgınca saldıran faşistlerle mücadele edecek, revizyonistlerin maskesini düşürerek tecrit edecektir.

YAŞASIN DEMOKRATİK ORTA ÖĞRENİM KAVGAMIZ

KAHROLSUN FAŞİSTLER VE SOSYAL-FAŞİSTLER

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

Düzceli Devrimci Öğrenciler

İSVİÇRE'DEKİ DEVRİMCİLER CİNAYET VE BASKILARI PROTESTO EDİYOR

Yurdumuzun bağımsızlığı ve halkımızın zulüm ve sömürüden kurtuluşu uğruna mücadele veren yurtsever ve devrimcilere karşı girişilen katliam ve kanunsuzlukları şiddetle kınarız.

Ahmet Özdemir, Cemal Cemalgil, Süleyman Dönmez, Fethi Yıldız, Ferit Çamoğlu, Mehmet Sevinç, Bekir Yarkın, Günseli Araz, Şükrü Öztürk, Ziynet Hınn, Aşur Erdoğan, Eryaşar Albayrak, Metin Apaydın, Adnan Tanfener, Mehmet Hanağasıoğlu, Ömer Gürler, Ali Demirbaş, Hüseyin Eryılmaz, Muhsin Şentürk.

Zürih, İsviçre

ADANA CEZAEVİNDE İDARENİN BASKILARI DEVAM EDİYOR

Adana cezaevinde devrimci yayınları içeri sokmamakla başlayan faşist baskılar, Diyarbakır MİT'ten tayin olunan faşist cezaevi müdürü Celalettin Özel'in gardiyanları siyasî tutukluların üstüne saldırtmasıyla artmıştır. Birçok devrimci arkadaş hücrelere atılmıştır.

Olay 30 Mayıs Pazar günü 5 yıl önce şehit edilmiş üç devrimciyi anmak için yapılan toplantıyı, gardiyanların basması ve üç tutukluyu falakaya götürmesiyle başlamıştır. Daha sonra sayım için gelen gardiyanı siyasî tutuklular içeri sokmayarak direnişe geçmişlerdir.

MİT ajanı faşist müdür tutuklulara söz verdiği halde, dayağa götürülen arkadaşlarını geri getirmemiş ve bütün gardiyanları toplayarak bahçedeki tutukluların üstüne saldırtmıştır. Yedi siyasî tutuklu gardiyanlar tarafından ağır bir şekilde yaralanmıştır. Direniş gece üçe kadar sürmüştür.

Müdür direnişi kırmak için çeşitli yollar denemiş, başaramayınca jandarma komando birliklerinden yardım istemiştir. Daha sonra cezaevine vali de gelmiştir. Arkadaşlar üzerindeki faşist baskılar hala kalkmamıştır. Siyasî tutuklular yakınlarıyla ve avukatlarıyla görüştürülmemektedir.

Emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve onların yerli işbirlikçileri şunu anlamalıdırlar: Devrimciler nerede bulunursa bulunsun, kararlı bir şekilde mücadelelerine devam edeceklerdir. İsterse zindanda olsun, hiç bir faşist ve sosyal-faşist devrimcileri yıldıramaz.

Adanalı bir devrimci

DOĞUDA ASKERLERE VE HALKA YAPILAN BASKILARI YAZMAK İSTİYORUM

Doğuda Kürt halkına ve askerlere yapılan acımasız zulmü ve insanlık dışı hareketleri anlatmak istiyorum. Bunlar bana da tatbik edilmiştir. Burada yazacaklarımın hepsi gerçektir. Bu zulüm bizleri hiç bir zaman yıldırmadı. Yıldıramayacaktır da. Ben Mardin' in Kızıltepe İlçesi Şenyurt bucağında askerliğimi yaptım. Oradaki seyyar jandarma birliklerinin görevi kaçakçılığı önlemekmiş gibi görünmektedir. Bizler orada 14 saat yağmurda, soğukta aç susuz nöbet tutarken subayların yapacakları bir tek şey vardı: Kaçakçılık ağalarıyla anlaşıp bizlerin üzerinden kaçakçılık yaptırmak ve sonra da suçu bizlerin üzerine atmak. Ve bizlerden görevimizi yapamadık diye hesap sorarlar. Artık işitmediğimiz küfür, yemediğimiz dayak, almadığımız disiplin cezası mı kalır? Acaba bizler oraya vatan beklemeye mi gittik, yoksa analarımıza avratlarımıza küfür ettirmeye mi? Yoksa hayvan muamelesi mi görmeye? Eğer kaçakçılığı er yapacak olursa (pek imkanları yok bir de) vatan haini damgasını alnımıza vuruyorlar. Kaçakçıları vurmamız için bizlere tasavvur edemeyeceğiniz baskılar yapıyorlar.

Biraz da fakir halktan bahsetmek istiyorum. Ekecek bir karış toprağı yoktur. Ağaya fedailik yapmaya malını Türkiye'den Suriye'ye, Suriye' den Türkiye'ye geçirmeye mecburdur. Canını ortaya koyarak çocuklarına ağadan aldığı 100-300 lira götürmek için.
Bazen götüremediği de olur. Çünkü müsademede vurulur. Asker iki ateş arasındadır. Vursa bir türlü, vurmasa bir türlü. Ama çoğu öldürmeye atmaz. Bir subay istediği zaman bir köy halkını falakaya yatırabiliyor, sövüyor, sayıyor. Kimse müdahale edemiyor. İstediği baskıyı yapabiliyor.
Fakat hepsi inanıyorlar ki bir gün gelecek yapılanların hesabı sorulacak. Baskı yapılmadan hür mutlu yaşayabilecekler bu topraklar üzerinde.
KAHROLSUN AMERİKA VE RUSYA
DOĞUDA MİLLİ ZULME SON

Bir asker

DEPREMDEN ZARAR GÖREN KARS KÖYLÜLERİ:

"KURU VAADLERE DOYACAK HALİMİZ KALMADI"

29 Nisan gecesi Kars ili ve çevresinde meydana gelen depremden sonra bilhassa Susuz'un B. Çatak, K. Çatak, Ardahan'ın Dağcı, Çalabaş ve Lehimli köylerinde büyük hasar olmuştur. Töb-Der Ardahan şubesi, Ardahan Kültür Derneği, A. Hasköy Yurtsever Derneği yayınladıkları ortak bildiride halkın durumunu anlatmakta ve şöyle devam etmektedirler:

"Köylüler, üstüne naylon çekilerek çul-dan-çaputtan yapılan barakalarda kalmaktadır. Hastaların sayısı her geçen gün çoğalmaktadır. Hatta çevrede salgın hastalık tehlikesi bile söz konusudur. Halkın tek geçim kaynağı hayvancılıktır. En büyük tehlike insanlardan sonra hayvanları beklemektedir.

"Devlet sadece birkaç köye birkaç çadır yardımı yapmakla yetindi. Örneğin depremde evlerinin tümü yerle bir olan Dağcı köyüne, sadece 20 çadır dağıtıldı. Buna göre 30 kişiye bir çadır düşmektedir. Köyleri gezmeye gelen vali '3-4 ev birleşip bir çadırda kalın' diyor. Vali köylerde aile başına olan nüfus ortalamasının 10 kişinin altına düşmediğini bilmiyor mu? Deprem bölgesini ziyarete gelen ilgililer, halka bol bol kuru vaadlerde bulunmakla yetiniyorlar. Halk 'vergi toplanırken, askerlik yapılırken seçimler olurken BAŞTACI yapılan bizler, bu dar günümüzde neden kaderimizle başbaşa bırakılıyoruz? Bizim kuru vaadlere doyacak halimiz kalmadı...' diye haykırıyor."

Bildiri halkın taleplerini şöyle belirtiyor:

1. Hasar gören bütün köylerde her eve birer çadır dağıtılmalı.
2. Evleri yıkılan köylülerin evleri devlet tarafından en kısa zamanda yaptırılmalı ya da parası verilmeli.
3. Halka yiyecek ve giyecek yardımı yapılmalı.
4. Bölgede sürekli sağlık kontrolü yapılmalı.
5. Hayvanlar için gerekli koruyucu tedbirler alınmalı.
6. Köylülere ucuz fiatla demir, çimento ve kereste temin edilmeli.
7. Tüm banka borçları faizleri ile birlikte ertelenmeli.
8. Köylülere karşılıksız ve faizsiz kredi dağıtılmalı.

HALKIN SESİ

HAFTALIK DERGİ

Sahibi: ABDÜLAZİZ ŞENEL
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: KEMAL DOĞAN
Yönetim Yeri: Çatalçeşme Sok. 46/11 Cağaloğlu-İSTANBUL
Yazışma ve Abone Adresi: HALKIN SESİ, P. K. 1112 Sirkeci - İSTANBUL
Baskı: BARIŞ OFSET

Abone Şartları:
• Yurt içi yıllık 125.-
altı aylık 65.-
• Yurt dışı yıllık 200.-
altı aylık 100.-
(Avrupa-uçak)
• İlân Şartları: Santimi 30.-
• Yayın İlânı: Çerçevesi 100.-
• Genel Dağıtım: TÜR-DA
Ankara Dağıtımı: FİKRİ NEGİS
İzmir-Ege Dağıtımı: ORHAN ÖZŞİŞMAN

Kumda Yürüyen Kaz

İktidara yürüyorlarmış. Behice Boran'ın "Yürüyüş" dergisi böyle yazıyor.

Hangi kuvvetle iktidara yürüyorlar, kim destekliyor bunları? Öyle ya, iktidara gelmek her şeyden önce bir kuvvet meselesi! Emekçi yığınlar içinde en ufak bir güçleri var mı bunların?

TİP'in durumunu, en güzel Tevfik Fikret'in dizeleri yansıtıyor:

"Ördeklerden bir filo
Bir de kazdan amiral! "

Gerçekten de öyle. Önderlik yetenekleri şiirdeki "amiral"le karşılaştırılabilecek üç-beş bürokrat ve onların arkasından giden iki buçuk sendika ağası! Bütün kuvvetleri bundan ibaret, fakat onlar büyük bir ciddiyetle "iktidara yürüyorlar"!

Denebilir ki, bunlar zaten halkın gücüne dayanmayı düşünmüyorlar, parlamento yoluyla iktidara gelecekler. O zaman kaç mebusları var, parlamentoda TİP için kaç parmak kalkıyor? Diyelim bugün yok. Peki seçimlere girse TİP kaç mebus çıkarır? Bugünkü durumdan tek bir fark olmayacağı kolayca söylenebilir.

Bir ihtimal daha var. Bunların cuntaları, tankları, topları mı var? "İktidara yürüyen" amiralimiz "hadi" dese, kaç tabur asker harekete geçip, kaç tane uçak havalanır? İktidara gelmenin bir yolu da darbe olduğuna göre bu ihtimal üzerinde de durmak gerekir. Amiralimizin durumunun bu açıdan da pek parlak olmadığı biliniyor.

"Yürüyüş" dergisi, "iktidara yürüyoruz" diye büyük laflar ederken nerden kuvvet almaktadır? Nerden cesaret alarak böyle konuşabiliyor? Üstelik Türkiye'deki bütün siyasî akımlara karşı o kadar küstah, o kadar kendini beğenmiş bir halleri var ki, herkesi ellerinin tersi ile itiyorlar, herkesi gagalamaya çalışıyorlar. En yakınlarındaki TSİP ve TEP'ten tutun da yerini belirlememiş birçok aydına ve CHP'ye kadar herkese saldırıyorlar. Yani bunların bir ittifak meseleleri de yok. Ördek filosu iktidara o kadar emin adımlarla yürümektedir ki, ne ittifaka ihtiyaçları var, ne uzlaşmalara, ne de düşman gördükleri güçleri bölmeye!

Çünkü revizyonistler için iktidar meselesi, Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılmasına güvenme meselesidir. Onlara cesaret veren tek şey, Moskova'daki Yeni Çarların bugün dünyanın en saldırgan ve en tehlikeli emperyalistleri haline gelmeleridir. ABD emperyalizmi gerilerken, Rus sosyal-emperyalistleri yükselmekte ve en başta askerî güçlerine dayanarak hegemonya alanını genişletmek için insiyatifi ele almaktadır. Sovyetler Birliği, bugün özellikle Avrupa'nın güney kanadına yüklenmektedir. Türkiye, Avrupa'nın bu yumuşak karnı içinde yer almaktadır. Ülkemizin durumu bugün bıçak sırtı üzerindedir ve yurdumuzun sosyal-emperyalizmin hegemonyası altına düşmesi, yaşadığımız dönemin sorusu haline gelmiştir. Senegal Büyükelçisi, Başbakan Demirel'e "Türkiye'nin Doğu ile Batı bloku arasında bir tercih durumuna girip girmediğini" sormaktadır. "Yürüyüş" dergisinin "iktidara yürüdüklerini" söyleyen yazarının etekleri de aynı soru yüzünden zil çalıyor. Bu yazar, günlük bir gazetede şöyle diyor:

"Geçen hafta tanınmış Türkolog Lewis de Türkiye üzerine konuşmuş. ...Lewis, artık Türkiye, 'ya batı blokunda kalacak, ya da sosyalist bloka girecek' demiş. ...Son günlerde Ankara'nın hali ortada. ...Her eğilimden hükümet veya devlet başkanı Ankara'ya geliyor. ...bu başkanlar trafiğinin bir nedeni olmalı. Türkiye'nin içinde ve dışında gelişmeler olmalı. Galiba Türkiye'nin 'ya ya' noktasına geldiği dışardan daha iyi görünüyor." (Cumhuriyet, 11 Haziran 1976, "Geriye Doğru Yarış")

"Yürüyüş" yazarının dediği gibi bugün Türkiye bir "ya ya" noktasına gelmiş bulunuyor. Fakat bu nokta, kapitalizm mi, yoksa sosyalizm mi noktası değildir. Bugün Türkiye, bırakalım "sosyalist devrim" yapmayı, henüz millî ve demokratik devrimini dahi tamamlamış değildir. Bu meseleyi bir kenara atsak bile, bugün Türkiye'de sosyalizm yolunda yapılacak bir devrimin başarılması anına da gelmiş değiliz. Dünya şartları bir yana, böyle bir devrimden söz edebileceğimiz kadar ileri düzeyde bir halk örgütlenmesi ve hareketinin olmadığı açıktır. Zaten "Yürüyüş" dergisini ilgilendiren de bu değildir. Onları "arpa ambarı" hayallerine düşüren şey, Sovyet sosyal-emperyalizminin Türkiye üzerindeki hegemonya çabalarının büyük bir yoğunluk kazanmasıdır. Kıbrıs harekatından sonraki gelişmeler, Türkiye üzerindeki ABD etkinliğini sarsmış ve zayıflatmıştır. İki süper devletin Türkiye üzerindeki hegemonya mücadelesi son derece keskinleşmiştir ve insiyatif Sovyetler Birliği'ndedir. Yurdumuzun sosyal-emperyalistlerin hegemonyası altına düşme tehlikesi, yaşadığımız dönemin can alıcı meselesi haline gelmiştir. "Yürüyüş" dergisinin etekleri bu yüzden zil çalıyor. Revizyonistler, bu yüzden gittikçe daha küstah ve pervasız hale geliyorlar. Ancak Alman emperyalistleri -nin ajanları, İkinci Dünya Savaşı öncesi yıllarında bu derece küstah, bu derece pervasız idiler. Onların da gözü ne ülke içindeki durumu görüyordu, ne de ittifak diye bir meseleleri vardı. Bir avuç Nazi işbirlikçisi herkese meydan okuyor ve Alman savaş makinesinden aldığı güçle kaz adımları ile iktidara yürüyordu. Brejnev, Hitler'in izinden gidince, revizyonistler de eski Nazi ajanlarını örnek almaya başladılar.

Bugün Türkiye'de sosyal-emperyalizmin yayılmasına paralel olarak iktidara tırmanmaya çalışan bir sosyal-faşizm var. Bu sosyal-faşistler, Demirel-Türkeşlerin faşizmine karşı verilen mücadeleden yararlanmaya ve sosyal-emperyalizm tehlikesini gizlemeye çalışıyorlar. Revizyonistler, küstah ve tehditkar tutumlarıyla bütün yurtseverleri yıldırmak ve sindirmek istiyorlar. Rusya'nın baskısı ile yarattığı tehdit, bugün Türkiye'de ABD'nin baskı ve tehdidinden çok daha etkili durumdadır. MC hükümeti bile, ABD'den çok Rusya'nın baskılarına boyun eğmektedir. Revizyonistlere "iktidara yürüyoruz" dedirten, işte bu gerçeklerdir.

Yazımıza son vermeden önce, ördek filosunun başında yürüyen amiralin niçin "kaz" olduğu sorusu üzerinde de durmak istiyoruz. "İktidara yürüdüklerini" iddia eden B. Boran kliğinin aklı havalardadır. Çünkü Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonyasına hizmet işini onlardan çok daha iyi yapanlar vardır. O da, sahte "TKP" revizyonistleridir. Eğer Türkiye'de sosyal-faşist bir diktatörlük gerçekleştirilebilecek olsa, Sovyet Yeni Çarları bunun başına getirmek için sahte "TKP" revizyonistlerinden daha yarayışlı memurlar bulamıyacaklardır. Esasen tayin yapılmıştır. B. Boran kliği ise, iktidara yürümüyor, kumda yürüyor. Üstelik kumda yürümekle kalmıyor Yeni Çarların ve vatan haini "TKP" revizyonistlerinin değirmenine su taşıyor.

Eğer iş işten geçmediyse, B. Boran ve arkadaşları aklını başına toplamalı ve Sovyet sosyal-emperyalistlerine uzattıkları eli geri çekmelidir. Yok eğer, Sovyet sosyal-emperyalizminin ve sahte "TKP" revizyonistlerinin değirmenine su taşımaya devam edeceklerse, o zaman şunu söyleyelim ki, 40 milyonluk Türkiye halkı, bu memleketi ne Yeni Sovyet Çarlarının, ne de ABD'nin bir avuç işbirlikçisine bırakmaktır!

Türkiye bugün bir yol ağzına gelmiş bulunuyor. Ecevit'in ve birçok politikacının, yazarın, düşünürün söylediği gibi, bugün Türkiye'nin bütün meseleleri dış meselede düğümleniyor. Türkiye'nin bağımsızlığını savunmak ve süper devlet hegemonyacılığına karşı çıkmak, bugün Türkiye halkının kilit meselesidir.

Bugün ayrım çizgisi, iki süper devlet ve onların hizmetindeki millî hainlerle, 40 milyonluk Türkiye arasındadır. Başta işçi sınıfımız olmak üzere, köylüsü, esnafı, zenaatkarı, öğrencisi, aydını, memuru, yurtsever saflarda yer alacak tüccarı, sanayicisi vb. ile 40 milyonluk Türkiye olarak, iki süper devlete karşı birleşelim. Günümüzün en temel meselesi budur!

TÜM ÇALIŞANLARIN GREVİ GERÇEK BİR İHTİYACA CEVAP VERMEKTEDİR

MC iktidarının tüm çalışanların grevi ile düşürülmesi önerimiz çeşitli çevrelerde tartışılıyor. Bu tartışmalar sırasında şöyle bir soru ileri sürülmektedir: Bugün tüm çalışanların grevini gerçekleştirmenin şartları var mıdır? Bu soru üzerinde durmak istiyoruz.

Bugün MC iktidarının düşürülmesi en geniş kitlelerin acil siyasi isteğidir. Artan faşist saldırı ve cinayetler, halkın en temel iktisadi ve siyasi haklarını ortadan kaldırmak için girişilen çabalar, gittikçe ağırlaşan hayat şartları bu isteği daha da kuvvetlendirmektedir. MC iktidarının yıkılmasını acil bir sorun haline getiren diğer bir önemli etken ise, iki süper devletin ülkemiz üzerindeki rekabetinin şiddetlenmesi ve sosyal-emperyalist tehdidin gittikçe artmasıdır. MC iktidarı bağımsızlık mücadelemizin önündeki en önemli engellerden biridir. O, yurdumuzu iki süper devlet arasında pazarlık konusu yapmaktadır.

İşçi sınıfımız başta olmak üzere bütün halk MC iktidarını yıkmanın yolunu aramaktadır. Ve kitleler en etkili yolun tüm çalışanların birlik halinde mücadelesi olduğunu bizzat kendi tecrübesi ile görmektedir. 1 Mayıs ve Tandoğan mitingleri gibi bir çok hareketlerde bu gerçek açık bir şekilde ortaya çıkmıştır. Geniş yurtsever çevreler ve CHPtabanı MC iktidarına karşı halka dayanan aktif mücadele istemektedir. İşçiler faşist diktatörlüğe karşı sendikaların ortak eylemini talep etmekte, can güvenliği isteyen öğrenci aileleri sendikalara giderek faşist saldırıların protesto edilmesi için grev yapmalarını önermektedirler.

Bugün MC iktidarı ve hakim sınıflar işçi sınıfına ve halka karşı bir saldırı içindedir. İşçi sınıfımızın iş güvenliği ve sendika hürriyeti tamamen ortadan kaldırılmak istenmektedir. Patronlar sık sık lokavta başvurmakta, çeşitli bahanelerle fabrikaları kapatarak işçileri kapı dışarı etmektedirler. Kıdem tazminatlarını sınırlandırmaya ve ücretleri dondurmaya çalışmaktadırlar. İşten çıkarmalar ise artarak sürmektedir. İktidar ve patronlar işçi sınıfımızın elini kolunu bağlamak için yeni tertipler peşindedirler. İktisadi buhranın yükü emekçi halkın sırtına yüklenmekte ve hayat yaşanmaz hale getirilmektedir. İşçiler en doğal hakları için giriştikleri mücadelelerde karşılarında polisi ve jandarmayı bulmaktadırlar. Son zamanlarda işçilere yönelen komando saldırıları da artmıştır. İşçi sınıfımız hakim sınıfların saldırıları karşısında toplu bir mücadelenin ihtiyacını gittikçe daha çok duymaktadır. Faşist ve sosyal-faşist sendikacıların sendika rekabetinden yararlanarak yürüttükleri bölücü çabalar işçi sınıfının ortak eylemini baltalamaktadır. Fakat buna rağmen işçi sınıfının birlik isteği gittikçe güçlenmektedir. İşçilerle yapılan konuşmalar, çeşitli direniş ve grevlerin değişik sendikalara bağlı işçiler tarafından gittikçe daha çok desteklenmesi bu gerçeği ortaya koymaktadır.

Birçok mücadelenin tecrübesi göstermiştir ki, işçi hareketinin gelişmesinde önem taşıyan grev ve direnişlere MC iktidarı bütün gücüyle saldırmakta ve başarısızlığa uğratmaya çalışmaktadır. Berec, Tariş ve Seydişehir direnişlerinin yenilgisi bunun örnekleridir. Öte yandan patronlar, işçi direnişlerini ve grevleri ezebilmek için ortak fonlar oluşturmak ve patron teşkilatlarını güçlendirmek üzere yoğun bir çaba içindedirler. Bütün bunlar işçiler ve sendikacılar arasında patronlara ve MC iktidarına karşı tek tek değil, toplu mücadele etmek gerektiği fikrinin güçlenmesine yolaçmaktadır.

Uzun zamandan beri sürdürülen iş kolu seviyesinde tek sendika hakimiyetinin kurulması, sendika aidatlarının fabrika tarafından topluca kesilerek ödenmesi usulünün kaldırılması, sendikaların hükümetçe denetlenmesi, herhangi bir olayda sendikanın sorumlu tutulması yönündeki hazırlıklar sendikaların varlığını tehdit etmektedir. Bu durum sendika yöneticilerinin de daha kararlı bir tutum almalarını sağlamaktadır.

Öte yandan geniş memur ve öğretmen kitlesi MC iktidarının ağır baskı ve kıyımı altındadır. Her türlü mücadele olanaklarından yoksun bırakılan memur ve öğretmen kitleleri içinde işçi sınıfımızla omuz omuza toplu bir mücadele isteği güçlenmektedir. Çeşitli memur ve öğretmen örgütleri ve yayınları bu isteği dile getirmektedir.

İşte biz tüm çalışanların grevini bu gerçeklere dayanarak öneriyoruz. Nitekim böyle bir temele dayandığı için tüm çalışanların grevi önerisi gittikçe yayılmaktadır. Harb-İş, Petrol-İş, Çitos-İş, Toprak-İş ve daha birçok sendika genel grev istediklerini açıklamaktadır. Genel-İş kongresinde işçiler genel grev istediklerini belirtmişlerdir. Birlik Partisi Genel Başkanı Mustafa Timisi ve birçok CHP'li milletvekili genel grevi savunmaktadır. Sosyalist Parti ve ASİS sendikası ise her faşist cinayetten sonra iki saatlik iş bırakma eylemi önermektedir. Mem-Der, tüm çalışanların grevinin MC'yi düşürmenin en etkili yolu olduğunu açıklamıştır. Son TÜTED (Tüm Teknik Elemanlar Derneği) kongresinde genel grev için oy birliği ile karar almıştır.

Tüm çalışanların grevini hazırlarken sadece proleter devrimcilerin gücünü değil, bütün devrimci akımların, bütün demokratların, yurtsever sendikacıların ortak çabalarını hesaba katmalıyız. Böyle bir ortak çabayı gerçekleştirmek tüm çalışanların grevini hazırlamanın tayin edici bir parçasıdır. Bütün devrimcilerin ve demokratların, faşizme karşı olan herkesin gittikçe güçlenen toplu mücadele isteğine öncülük etmek için kolları sıvamaları gerekmektedir. Tüm çalışanların grevi fikrini başta işçi sınıfımız ve sendikalar olmak üzere bütün çalışan kitleler içinde yaymak bu yönde kararlar alınması için çalışmak, bu yoldaki bütün çabaları birleştirmek çok önemli bir devrimci görevdir.

Halk örgütlerine yapılan saldırılara karşı çıkalım!

MC iktidarı Gaziantep olaylarını bahane ederek halkın örgütlenme özgürlüğüne yönelttiği saldırıları arttırmıştır. Gaziantep'de Hoşgör Kalkındırma ve Dayanışma Derneği Ankara'da ODTÜ-DER gizli örgüt suçlamasıyla kapatılmış, yöneticileri tutuklanmıştır. Daha önce birçok dernek ve Töb-Der şubesi valiliklerce kapatılmıştı.

Bütün ilericiler, halkımızın örgütlenme özgürlüğüne yönelen bu saldırılara karşı çıkalım. Örgütlerimizin meşruiyetini bütün hukuki imkanları da kullanarak savunalım. Örgütlerimizi, üyelerimizin ve çevre halkının en geniş desteğini sağlayarak ayakta tutalım.

Rızgari dergisine yapılan faşist baskıları protesto ediyoruz

RIZGARİ dergisi sahibi Ruşen Arslan, 27 Mayıs 1976 tarihinde Ankara'da bir basın toplantısı yaparak dergisi üzerindeki baskıları protesto etmiştir. Ruşen Arslan özetle şunları söylemiştir.

"Rızgari dergisi 21 Mart 1976 tarihinde yayın hayatına atıldı. Ancak basılan 1. sayısına Türk Hukuk Tarihinde görülmemiş bir uygulamayla matbaada ve sahibine teslim edilmeden el kondu ve derginin 1. sayısının yasaklandığı bildirildi. Sorumlu yazı işleri müdürü Mehmet Uzun tutuklandı.

"Rızgari dergisinin 2. sayısı da toplatıldı. Diyarbakır'a gönderilen 1000 adet dergiye el konuldu. Diyarbakır'da derginin dağıtımını yapan Komal dağıtımevinin iki görevlisi iki gün süreyle gözaltında tutuldu. Dergiyle ilişkisi olmayan Hakkari Kültür Derneği yönetim kurulu ve Hakkari Gecesinin düzenleyicileri tutuklandı. PTT Genel Müdürlüğü, bütün PTT subelerinde Rızgari'ye el konulması için gizli bir genelge yayınlamıştır.

"Rızgari'nin 3. sayısı maddi olanaksızlık yüzünden çıkamamaktadır. Bu nedenlerle Rızgari'nin yayınına bir süre ara verilmiştir.

"Bütün gelişmelerin ortada olmasına rağmen birçok demokrat ve devrimci çevre bu oyuna kayıtsız kalmıştır. Devrimci basın bu konuda sessiz kalmıştır. Oysa tüm demokrat ve sosyalist basın buna karşı çıkmak zorundadır. Tüm demokrat ve sosyalist basının bu baskılara karşı yapacağı her girişime katılmaya hazırız."

CHP ÜZERİNDE FAŞİST ve SOSYAL-FAŞİST OYUNLAR

CHP içinde son günlerde gelişen çatışmalarla birlikte, faşistler ve sosyal-faşist ler CHP'yi kendi saflarına çekme çabalarına hız verdiler. CHP içindeki tartışmalar, iki süper devletin yurdumuz üzerindeki hegemonya çatışması karşısında bu partinin izlediği ve izleyeceği siyaset üzerinde yoğunlaşmaktadır. İki süper devlet ve işbirlikçileri CHP'nin izlemek te olduğu denge siyasetinden yararlanarak çatışmayı körüklemekte, ve etkilerini artırmaya çalışmaktadırlar.

Faşistler, "CHP içindeki Marksistler", "kızıl anarşistler" yaygarasını artıra - rak halka ve devrimcilere karşı giriştikleri saldırıda CHP'nin desteğini almaya, en azından onu tarafsızlaştırmaya çalışmaktadırlar. Son Gaziantep olayları üzerine yürüttükleri demagoji ile bu konuda belirli bir başarı da kazanmışlardır.

Faşistler CHP'yi dışardan etki altına almaya çalışırken aynı zamanda onu içerden parçalamaya gayret ediyorlar MHP'nin yayın organı Millet gazetesi 11 Haziran tarihli başyazısında bu yöndeki çabaları şöyle ortaya koymakta - dır:"CHP saflarındaki sağlam kafalılar, herhalde yakın bir gelecekte, partilerine yan ve yön veren 'kafasız' yönetime kesin bir son vereceklerdir? Vatandaşın selameti bu akıllı tasfiyeye bağlı görünüyor".

CHP'nin izlediği denge siyaseti özellikle sosyal-emperyalistlerin iştahını kabart - maktadır. Sosyal-emperya - listler doğrudan doğruya ve beşinci kolları vasıtasıyla CHP'yi teslim almaya ve Türkiye üzerindeki emellerine boyun eğdirmeye çalışmaktadırlar. Sosyal-faşistler, CHP içindeki çeşitli gruplardan kâh birinin kâh diğerinin arkasına geçerek çatışmaları körüklemektedirler. Onlar bazı CHP milletvekillerini karalayıp bazılarını ise pohpohlayarak bölünme yaratmaya çalışıyorlar. Revizyonistler son olarak, devrimcilere bazı haksız suçlamalar yöneltmekle birlikte esas olarak sosyal-emperyalizmin beşinci kol faaliyetini açığa vuran CHP Gençlik Kolları raporu üzerinde fırtına kopardılar. Bu raporun "üç buçuk Maocunun işi" olduğunu ileri sürerek CHP üzerinde baskı kurmaya çalıştılar.

CHP ancak iki süper devlet arasında izlemeye çalıştığı denge siyasetini terkede - rek ve özellikle sosyal-emperyalizme karşı uyanıklığı artırarak birliğini güçlendirebilir. Çünkü iki süper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya çatışmasının şiddetlendiği bugünkü şartlarda halkımızın taleplerine uygun bir siyaset yurdumuzun bağımsızlığını korumak ve geliştirme siyasetidir. CHP, yurtseverler ve halkla değil, faşistler ve sosyal-faşistlerle kendi arasına bir sınır çekmelidir.

Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kapatılsın

MC iktidarı geçen yıl Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kuruluş yasasının meclisler tatile girmeden önce yeniden kanunlaşması için yoğun bir çaba gösteriyor. Millet Meclisi Anayasa Komisyonu Başkanı AP Ankara Milletvekili Hakkı Ketenoğlu meclisin tatile girmeden bu kanunu çıkartması gerektiğini, tatile girse bile olağanüstü toplanması gerektiğini, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin varlığını gerektiren şartların ortadan kalkmadığını söylüyor. Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcısı "Maocular Türkiye'yi 10 parçaya bölecekler" iddiasını ortaya atıp hemen ekliyor: "Devlet Güvenlik Mahkemesi Yasası kanunlaşmalıdır" Gerici basın Gaziantep olaylarını bu amaçla kullanıyor.

Bu mahkemeler sıkıyönetim mahkemelerinin bir devamıdır. Faşist diktatörlüğün halkın mücadelesini bastırmakta kullandığı bir araçtır. Bu mahkemeler, devrimcileri, yurtseverleri, demokratları ağır cezalara çarptırmakla görevlidir. Bu mahkemelerin varlığı Anayasa'ya aykırıdır ve yargının bağımsızlığı ilkesi açıkça çiğnenmektedir.

Bütün yurtseverler, halkın düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü ortadan kaldıran bu kanuna karşı çıkalım. Devlet Güvenlik Mahkemelerinin tekrar açılmaması için mücadele edelim.

Sosyal-emperyalizmin beşinci kolu sosyal-faşistlere karşı en geniş birliği sağlayalım

Töb-Der İstanbul Şubesi Genel Kurulu 13 Haziran günü yapıldı. Kongrede "Birlik ve Dayanışma Grubu" adıyla seçime katılan sosyal-emperyalizmin beşinci kolu sosyal-faşistlerin kontrolündeki grup yönetime geldi.

Töb-Der yönetiminin sosyal-faşistlerin kontrolüne girmesine yol açan en önemli neden, yurtsever öğretmenlerin parçalanması oldu. Seçimlere sosyal-faşistlere karşı olan gruplar üç ayrı listeyle katıldılar.

Birinci liste, "Yurtsever Öğretmen Muhalefet Hareketi", "Yurtsever Devrimci Birlik" ve "Devrimci Çalışma Birliği" gruplarının ortaklaşa oluşturduğu listeydi. 251 oy aldı. Bu gruplardan birincisi Halkın Sesi, ikincisi Halkın Kurtuluşu, üçüncüsü ise (genellikle) Direniş Dergisi görüşlerine yakın öğretmenlerden oluşuyordu.

İkinci liste, "Devrimci Öğretmenler Cephesi" adındaki grubun listesiydi ve 127 oy aldı. Bu grubu "Kurtuluşçulara" ve "Devrimci Gençlik Dergisi" görüşlerine yakın öğretmenler oluşturuyordu.

Üçüncü liste ise, "Özgürlük Grubu"(demokratik solcular), "İlerici Demokratlar" ve "Demokratik Merkeziyetçiler"(TSİP ve TİP'e yakın) gruplarından oluşuyordu ve 190 oy aldı.

Bütün bu gruplar içerisinde, en azından birinci listeyi oluşturan gruplarla DÖC grubunun birleşmesi sağlanabilseydi, yurtseverler çoğunluğu sağlamış olacaktı. Ve Töb-Der yönetimi sosyal-faşistlere teslim edilmeyecekti. Ne var ki sosyal-faşistlere karşı olduklarını belirtmelerine rağmen bazı grupların gösterdikleri dar-grupçu ve sekter tavırlar, birliğin gerçekleşmesini önledi ve sonuçtan sosyal-emperyalizmin ajanları yararlandılar. Özellikle "Devrimci Öğretmenler Cephesi"(DÖC) grubu, başından itibaren her türlü olumlu ve iyiniyetli öneriyi reddetti. Son anda dahi kendileri için elverişli şartlar taşıyan öneriler götüren devrimci öğretmenlere yüz çevirdiler. Seçimlere bağımsız katılmakta ısrar ettiler. Kongre sırasında da hem yurtseverleri, hem sosyal-faşistleri hedef alan konuşmalar yaptılar, orta yolcu bir tutumu her alanda gösterdiler. Onların bu tutumları, sonuçta yine sosyal-faşistlere yaradı.

Sosyal-emperyalist ajanlarına karşı en geniş birliğin sağlanmasında birinci listeyi oluşturan gruplar en büyük sorumluluğu taşıyordu. Bunu bütün kalbiyle hissetmesi gerekiyordu. Ne var ki bu sorumluluğu yeterince kavrayamadılar. Kendi aralarındaki birliği dahi ancak kongre günü gerçekleştirebildiler. Eğer bu birlik daha önce sağlanabilseydi ve ortak mücadele yürütülseydi, sosyal-faşistlerin tecriti kolaylaşacak ve sonuç değişik olabilecekti.

Devrimci birliğin gecikmesine, özellikle "Yurtsever Devrimci Birlik" grubunda ortaya çıkan sekter ve dar-grupçu hatalar yol açtı. Bu grup, lafta revizyonistlere karşı en keskin görünüşe giriyordu, ama işe gelince yönetim hesaplarından kurtulamıyor ve tutarsız gerekçelerle birleşme çalışmalarını savsatıyordu. Bu arkadaşlar, sosyal-faşistlerin öğretmen mücadelesinde ne kadar tehlikeli bir rol oynadığını kavrayamadılar, kongre gününe kadar bunun gerektirdiği sorumluluğu göstermediler. Aynı görüşleri paylaşan arkadaşların Ankara Töb-Der kongresinde de benzer tutum gösterdikleri hatırlanırsa, bu arkadaşların kendi hataları üzerinde yeniden ciddi bir şekilde durmaları ve düzeltmeleri gereği daha açık olarak ortaya çıkıyor.

Devrimcilerin kongre sırasında da yaptığı bazı hatalı tutumlar, sosyal-faşistlerin işini kolaylaştırmış, maskelerinin düşmesini engellemiştir. Sosyal-faşistlerin seçtirdiği kongre divanı, ve sosyal-faşist sözcüler, kongre boyunca bir sürü dolap çevirdiler, çeşitli sahtekarlıklar yaptılar. Divan açıkca taraf tuttu, konuşmacılara müdahale etti, konuşmaları sınırlandı, delegeleri belirli bir yönde etkileyici konuşmalar yaptı. Sosyal-faşistlerin maskelerini düşürmek için birçok elverişli fırsat iyi değerlendirilmedi, konuşma imkanları yaratılmadı, yapılan konuşmalarda ise öğretmenlerin hiç bir meselesine ışık tutmayan, somut bir teşhiri, doğru bir ideolojik mücadeleyi içermeyen bir yol izlendi. Oysa delegeler üzerinde sakin, kısa ve somut olgulara dayanan konuşmalar daha etkili oluyordu.

Sosyal-faşistlerin iftiraları, sahtekarlıkları ve dolapları gerek delegeler için gerekse kongreyi izleyen devrimciler içinde geniş tepkilere yol açtı. Ama bu tepkilerin ve müdahalelerin izleyici durumdaki devrimciler tarafından aşırı ölçülere vardırılması ve yerli yersiz müdahaleler, sloganlar, bağırıp çağırmalar, sonuçta yine sosyal-faşistlerin işine yaradı. Gereksiz bazı çıkışlar, onları "her görüşe saygılı", "devrimci disiplini ve olgunluğu" savunan melek pozuna bürünmelerine fırsat verdi. Demagoji yapmalarına fırsat verdi. Oysa öğretmen kitlesi çevrilen dolaplardan ve sahtekarlıklardan, haksızlıklardan nefret ediyordu. Bunlara tepki duyuyordu. Bu tepkiyi aktif bir desteğe dönüştürmek gerekirdi ve bu, pekala mümkündü. Dışardan müdahalelerin yoğunluk kazanması, kitle üzerinde olumsuz bir hava yarattı. Yurtsever öğretmenlerin insiyatifini engelledi. Onları pasif seyirciler durumuna düşürdü. Devrimci öğretmenlerin ve diğer devrimcilerin hedeflemesi gereken esas nokta, delegelerin tepkilerini harekete geçirmek olmalıydı.

İstanbul Töb-Der kongresinin olumlu, olumsuz dersleri üzerine eğilmeli ve sosyal-emperyalizminin ajanlarına karşı daha etkili ve sonuç alıcı mücadelelere girişmeliyiz.

Sosyal-faşizm tehlikesinin hayati önemi kavranmalı ve bütün güçler, bu milli ihanet akımına karşı birleştirilmelidir. Kongre kongre mücadele edilmeli ve sosyal-faşistliğin Töb-Der ve diğer kitle örgütlerini ele geçirmesi önlenmelidir. Sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun hesaplarını boşa çıkartmak için en esnek bir siyaset izlenmelidir. En geniş yurtsever birliği kurmak için çalışmalı, revizyonist klikler arasındaki çelişmeler dikkate alınmalı ve hiç bir fedakarlıktan kaçınılmamalıdır. Bölücü tutumlar nerden kaynaklanırsa kaynaklansın mahkum edilmelidir. Bölücü tutumların peşine takılınmamalı ve bir tek oy dahi heba edilmemelidir. Oylar şu ya da bu gruba değil, beşinci kola karşı kullanılmalıdır.

Devrimciler, beşinci kolun eline terkedilmeyen bir Töb-Der'in ve diğer kitle örgütlerinin hangi yurtsever grubun elinde olursa olsun bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi saflarında yer alacağını ama sosyal-faşistlerin pençesine düşen bir örgütün öğretmenlere ve halka karşı kullanılacağını düşünmelidir. Her adım, bu gerçeğe uygun olarak atılmalıdır.

İKİ SÜPER DEVLET LÜBNAN'DAN ELİNİZİ Ç

Akdeniz Akdeniz

Lübnan savaşı bütün Orta Doğu ve Akdeniz'i tehdit etmektedir. İki süper devlet, ABD ve Rusya'nın Orta Doğuda yoğunlaşan hegemonya çatışması bölgedeki bütün ülkeleri etkilemektedir. Gelişmeler, Sovyet sosyal-emperyalizminin bütün dünyada olduğu gibi Orta Doğuda da saldırı halinde olduğunu ve insiyatifi elinde bulundurduğunu göstermektedir. Rusya'nın Orta Doğuda kesin bir üstünlük sağlaması dünya çapındaki hegemonya mücadelesinde tayin edici bir rol oynayacaktır. Lübnan savaşını bütün bu gelişmeleri göz önüne alarak değerlendirmek gereklidir.

Lübnan savaşı iki süper devlet arasındaki hegemonya çatışmasının şiddetlendiğini ve çatışmanın Orta Doğu ve Doğu Akdeniz'de yoğunlaştığını göstermektedir. İki süper devlet Orta Doğudaki nüfuzlarını artırmak ve bölgede stratejik bir üstünlük elde etmek için Lübnan savaşından yararlanmak istemektedirler. Rusya, son bir iki yıl içinde Orta Doğuda prestij kaybetmiş ve bir ölçüde gerilemişti. Şimdi ise sosyal-emperyalistler askeri güçlerine dayanarak bu durumu değiştirmeye çalışmaktadırlar. Rusya bu nedenle Lübnan iç savaşı sırasında çarpışan taraflar arasındaki çatışmaları körüklemiş ve Suriye'nin müdahelesini kışkırtmıştır. ABD ise Lübnan'da ve Orta Doğuda esas olarak mevcut durumunu korumaya çalışmaktadır.

Bugün Rus sosyal-emperyalistleri dünyanın her tarafında saldırgan bir siyaset izlemektedir. Dünyanın neresinde bir karışıklık ve çatışma varsa Rusya oraya burnunu sokmaktadır. Daha dün Afrika'da kendisinden binlerce kilometre uzakta olan Angola'ya müdahale edenler sosyal-emperyalistlerdi. Bugün de, Lübnan savaşının ve Suriye'nin müdahalesinin altında sosyal-emperyalizmin hegemonyacılığı yatmaktadır. Sovyet Tass ajansı, Suriye'nin müdahalesinden bir hafta sonra yayınladığı resmi bir bildiride şunları söylemektedir: "Lübnan ile ilgilenerek müdahale tehdidinde bulunan ülkeler bilmelidir ki Sovyetler Birliği, Lübnan ile onlar -

dan daha az ilgil
müdahalesini kış
ditler savuruyor
başlar başlamaz
ye göndermişler

Rusya, Lübn
yana Doğu Akden
dirmiştir.

Orta Doğuda
ABD ise, 6. Fil
maktadır. Son g
üssüne Amerika
Türk-Amerikan
nan savaşının şi
ması, Türkiye'd
sini sağlamaya
rin kullanılabilm
şart koşmaktadı
lerde yer alan h
merikan elçisini

RUSYA'YA YAKLAŞMA

Sosyal-emperyalistler, sahte dostluk ve askeri güç gösterileriyle Türkiye hükümetine boyun eğdirmeye çalışıyorlar.

TÜRKİYE VE SOVYETLER BİR

1930'lardan bu yana ilk defa Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında yüksek seviyeden bir askeri heyet ziyareti vukubuldu.

En azından 1960 ihtilalinden bu yana böylesine bir ziyaretin yapılması için ısrarlı talepte bulunan Kuzey komşumuzun Genel Kurmay İkinci Başkanı'nın başkanlığındaki bu heyetin ziyaretini iyi değerlendirdiği anlaşılmaktadır.

Türkiye Nato'da kalmakla birlikte Sovyetler Birliği ile son yıllarda özellikle ekonomik ve hatta politik ilişkilerini geliştirmeye devam etmekte, ama askerî konularda büyük bir çekingenlik içinde bulunmakta idi. Askerî heyetin gezisi bu alanda da iki ülke arasında buzların erimesi için önemli bir adımın atılmış olduğunu göstermektedir.

Moskova Amerikan ambargosunun en etkili olduğu günlerde, eski Hava Kuvvetleri Komutanı Org. Emin Alpkaya'yı "Helikopter gösterilerini izlemek" için davet etmiş, ama Genel Kurmay bu davete icabet edilmesini yerinde bulmamıştı. Demek o günden bu güne önemli gelişmeler olmuştur.

Moskova'nın, tarihinde 13 defa Rus ordularına karşı savaşı bulunan Türk askerine geçmişi unutturmak istediği muhakkaktır. Hatta bu devri Rusların kendilerinin de unutmak istediği söylenebilir. O halde ekonomik ve politik alanlarda vukubulan gelişmeye askerî ziyaretlerin önemli katkısı olacağına Moskova inanmaktadır.

Sovyetler Heyetimize Türk Silahlı Kuvvetleri için gerekli olabilecek bütün malzemeyi, çeşitli vesilelerle göstermişlerdir. Herhalde usulüne uygun olarak da "Bunları size satabiliriz" de demişlerdir. Bu da çok önemli bir noktadır.

Heyetin dönmesine tesadüf eden günler-

de dünya
olup bitt
sı Prof.
kesten il
miştir.

Kanı
ğu adım
ken bir
rultusun
kan Konı
sını ele
si gerek

YANKI,

·KİN!

lilerindir!

·n bir ülke değildir. "Suriye'nin ·tan sosyal-emperyalistler teh- . Sosyal-emperyalistler savaş ·nel Kurmay başkanlarını bölge- .

iç savaşının başlamasından bu filosunu sürekli olarak güçlen-

mevzilerini korumaya çalışan nu Lübnan açıklarında bulundur- ·rde Kıbrıs'daki Agratur hava skerleri gönderilmiştir. Ford'un aşmasını Kongreye tam da Lüb- tlendiği günlerde alelacele sun- ABD üslerinin kullanılabilme- ·liktir. Türkiye hükümeti üsle- için ambargonun kalkmasını .8 Haziran 1976 tarihli gazete - rlere göre Türkiye hükümeti A- slerle ilgili sorularına verdiği cevapta üslerin kullanılmasına izin verilmeyeceğini bildirmiştir.

Sosyal-emperyalistler Lübnan savaşı dolayısıyla Türkiye üzerindeki baskılarını artırmışlardır. Lübnan savaşının şiddetlendiği bir sırada Rusya, Türkiye üzerinden Beyrut ve Şam'a doğrudan uçuş hakkı istemiştir. Aralarında Helikopter gemileri ve nükleer füzeler taşıyan gemilerin de bulunduğu 14 Rus savaş gemisi Boğazlardan geçmiştir. Karadeniz'de bulunan iki Rus uçak gemisi de Lübnan savaşı öne sürülerek Boğazlardan geçirilmek istenmektedir. Bu nedenle sosyal-emperyalistler Montrö anlaşmasının sınırlarını aşabilmek için yoğun bir baskı uygulamaktadırlar.

Sosyal-emperyalistlerin baskıları ve çeşitli vesilelerle yaptıkları güç gösterileri karşısında, Türkiye hakim sınıfları teslimiyetçi bir tutum göstermektedir. Bunun bir sonucu olarak da MC faşistleri Boğazları Rus uçak gemilerine açmaya hazırlanmaktadırlar. Bu, ülkemizin milli bağımsızlığını, devlet egemenliğini ve güvenliğini ayaklar altına alan bir tutumdur.

Rus sosyal-emperyalistlerinin ülkemiz üzerindeki baskılarını artırmalarının ve milli bağımsızlığımızı tehdit etmelerinin en önemli nedeni Türkiye'nin Orta Doğudaki yeridir. Türkiye sosyal-emperyalistler için Akdeniz ve Orta Doğuya inişte kilit ülke durumundadır. Rusya'nın bu bölgeye müdahalesinde tayin edici bir öneme sahiptir. Rusya, bu nedenle, Türkiye'yi kontrol altında bulundurmak ya da, en azından, Orta Doğuya kendi müdahalesine yolu tıkamasını önlemek istemektedir.

Bugün Lübnan'a yapılan müdahale, sosyal-emperyalizmin saldırısıyla karşılaşmadan ve onu yenilgiye uğratmadan devrim yapmanın boş bir hayal olduğunu bir kere daha göstermiştir.

Lübnan savaşı ve Orta Doğudaki gelişmeler dünya savaşı tehlikesinin arttığını göstermektedir. Yeni bir dünya savaşının esas körükleyenler sosyal-emperyalistlerdir. Ancak sosyal-emperyalistler dünya çapında bir saldırıya girişmeden önce tayin edici önemde stratejik mevziler kazanmak istemektedirler. Onlar bu sebeple Orta Doğu ve Akdeniz'de hegemonya kurmak için bütün çabalarını yoğunlaştırmış bulunmaktadırlar. Sosyal-emperyalistlerin Boğazlardan geçerek Akdeniz'e inmelerine karşı mücadele etmek bütün Orta Doğu ve Akdeniz ülkelerinin yararınadır. Akdeniz, Akdenizlilerindir. İki süper devletin Akdeniz'den elini çekmesi bütün Akdeniz ülkelerinin talebidir ve Türkiye bu talep doğrultusunda hareket etmelidir. Boğazlar Rus savaş gemilerine, semalarımız Rus savaş uçaklarına kapatılmalıdır. Böyle bir davranış, halkımızın ve Üçüncü Dünya ülkelerinin geniş desteğini sağlayacaktır. Sosyal-emperyalist savaş kışkırtıcılarına ağır bir darbe indirecektir. Türkiye'nin milli bağımsızlığı, egemenliği ve güvenliği ancak böylece güçlendirilebilir.

NİN ASKERİ HEYETLERİ

silahlı kuvvetlerin içinde ne ·ilen bir Başbakan Yardımcı- ioğlu "Sovyetler de dahil her mız olan silahı alabiliriz"de ilginç bir tesadüftür.

Türk Ordusunun atmış oldu- dostlarımızı uyarması gere- r. Millî çıkarlarımızın doğ- adımdır. Hele hele Ameri - in Türk-Amerikan anlaşma - ı bu günlerde dikkat edilme - adımdır.

TÜRKİYE ROMANYA İLE İLİŞKİLERİNİ GÜÇLENDİRMELİDİR

Romanya Sosyalist Cumhuriyeti Devlet Başkanı ve Romanya Komünist Partisi Birinci Sekreteri Nikolai Çavuşesku ülkemizi ziyaret etmektedir.

Romanya, Rus sosyal-emperyalistlerinin canlandırdığı eski çarların şoven "pan-Slavizm" (bütün Slavların birliği) siyasetine, büyük Rus şovenizmine kararlılıkla karşı çıkmaktadır. Romanya, millî bağımsızlığına ve devlet egemenliğine düşkün bir ülkedir. Çavuşesku, Romanya Genç Komünistler Birliği'nin 1975 yılındaki bir kongresinde yaptığı konuşma sırasında Romen şairi Cosbuc'tan şu mısraları okuyarak millî bağımsızlığa verdikleri önemi dile getirmekteydi. "Bizler gökten inen melekler değiliz, bir gün öleceğiz. Ama köpekler gibi bağlı yaşamaktansa, aslanlar gibi yokolmayı tercih ederiz."

Romanya, henüz sosyal-emperyalist Varşova paktının ve Comecon'un bir üyesidir. Ancak, Sovyet sosyal-emperyalizminin müdahaleciliğine ve hegemonyacılığına karşı çıkmaktadır. Romanya, Varşova emperyalist paktının kaldırılmasını savunmaktadır. 1968 yılında Sovyet tankları ve Varşova kuvvetleri Çekoslovakya'yı işgal ederken, Romanya bu emperyalist işgale katılmadığı gibi sosyal-emperyalizmin saldırganlığını mahkum etti. Sosyal-emperyalistler aynı günlerde Romanya'yı da işgale hazırlandılar. Tanklarını ve askerlerini Romen sınırına yığdılar. Ama Çavuşesku'nun önderliğinde bütün Romen halkı bu baskılara kararlılıkla göğüs gerdi.

Rusya'nın baskılarına rağmen, Romanya topraklarında yabancı asker ve üslerin bulunmasına izin vermemektedir. Sovyet sosyal-emperyalistleri, ordularını Bulgaristan'a geçirebilmek için Romanya'dan bir çok defa "askeri koridor" istediler. Romanya bu istekleri geri çevirdi.

Romanya, Rusya'nın hegemonyacılığına karşı teslimiyetçiliği ifade eden Sonnenfeldt doktrinine karşı çıkmıştır. Artan Sovyet tehditi karşısında, Romanya milli savunmasını güçlendirmek ve Balkan ülkelerinin sosyal-emperyalizme karşı birliğini oluşturmak için büyük çaba harcamaktadır.

Sosyal-emperyalistlerin Yugoslavya'da giriştikleri yıkıcı faaliyetlerden sonra son zamanlarda Sovyet-Romen ve Romen-Bulgar sınırlarında gerginliğin artması, Romanya üzerindeki sosyal-emperyalist baskıların yoğunlaşması, Balkanlar'da, Ege'de, Doğu Akdeniz'de ve Orta Doğuda artan gerginlik Romanya'nın güvenliğini tehlikeye düşürmektedir.

Nitekim Çavuşesku'nun ülkemizi ziyareti Balkanlar'da sosyal-emperyalizme karşı dayanışmanın güçlendirilmesi açısından önemli bir fırsattır. Çavuşesku'nun ziyareti Balkan ülkelerinin birliğini sağlamaya yöneliktir. Montrö Anlaşmasının taraflarından biri olan Romanya'nın bu durumu Türkiye'nin Boğazlar üzerindeki egemenliği için önemli bir destektir. Her iki ülkenin de sosyal-emperyalistlerin Balkanlar üzerindeki yayılma emellerine karşı çıkması, Boğazların Rus savaş gemilerine kapalı tutulması için birlikte mücadele etmeleri bütün Balkanlar, Akdeniz ve Orta Doğudaki barış için son derece önemlidir.

Türkiye ve Romanya'nın aralarındaki iktisadî ilişkileri geliştirmeleri iki süper devlete karşı mücadelelerinde olumlu rol oynayacaktır. Romen ve Türkiye halkları arasında kuvvetli ve tarihi dostluk ilişkileri vardır. Bu ilişkilerin her alanda daha da güçlenmesi Balkanlar üzerinde hegemonya kurmaya çalışan sosyal-emperyalistlere bir darbe olacaktır. Romanya'nın Türkiye üzerinde hiç bir emeli yoktur. Türkiye, sosyal-emperyalizmin ajanı Jivkov'un Bulgaristan'ı ile değil Romanya ile ilişkilerini güçlendirmelidir. Ve, Romanya'nın cesaretle sürdürdüğü bağımsızlıkçı tutum, aktif bir şekilde desteklenmelidir.

Çavuşesku'ya hoş geldiniz diyoruz.

BİRLEŞEN DÜZCE HASEP İŞÇİLERİ HAKLARINI ELDE ETTİLER

Bizler Düzce'de parke ve kereste alathanelerinde çalışan işçileriz. lim patronlar en doğal haklarımızı e gaspettiler. Üretilen her parke her kerestede bizlerin kanı vardır. güne kadar hep horlandık, sürü gibi rdüler bizi. Uzun yıllar can güven;imiz iş güvenliğimiz olmadan çok şük ücretlerle dokuz saat çalıştırıl k. Angaryaya koştular, bağırdılar, frettiler. Ne hafta tatilimiz oldu, ne yram tatilimiz, ne de yıllık iznimiz. ğumuz sigortasız çalışmak zorunda ldık. Sigortalı olanlarınsa, sigorta n sayıları ve yevmiyeleri hep düşük sterildi. Makinalarda can güvenlimiz için hiç bir korunak yapılmadı.

9 Haziran bölgemizdeki iki yüzün stündeki parke ve kereste imalathaesinde çalışan işçiler için önemli bir in oldu. Bizler, Haşep Sanayii Par e ve Kereste Fabrikasında çalışan 60 çi, sabah 9.00'da hep birlikte maki aları kapattık. Patrona karşı direni e geçtik. Bu durum bizi sürü gözü i e görenleri çileden çıkarttı. Bağırıp çağırarak, üstümüze yürüyerek bizi sindirebileceklerini sandılar.

Bu arada haber çevre fabrikalara iletildi. Diğer imalathanelerdeki arkadaşların gönlü bizimleydi. Düzce Halk Birliğinden arkadaşlarımız, "Direnişi Destekleme Kampanyası"nı yürütüyorlardı. Sadece üç-dört saat içinde 1865 lira toplandı. Direniş günü bir gerçeği çok iyi gördük. Ezilen halkın mücadelesi ancak tüm ezilenlerin fedakarlıklarına ve birliğine dayanarak ilerliyor ve güçleniyor.

Akşam olduğu zaman direnişteki bütün işçiler, fabrikayı terketmeme kararı aldık. Hatta, küçük çocukları onları evlerinde beklediği halde kadın işçilerimizin bir kısmı bu karara katıldılar.

Direniş süresince, patronun bizleri çeşitli vaadlerle aldatmasını boşa çıkarttık. Sonunda bizimle anlaşmaya yanaştılar ve taleplerimizi kabul ettiler. Bu talepler, ücretlere yüzde elli oranında zam, Pazar yevmiyesi, sigorta meselesinin kesin halli, sekiz saatlik işgünü, bayram izni ve yıllık izin, hiç bir arkadaşımızın işten atılmaması, bir yemekhanenin yaptırılması, soyunma yerlerinin yaptırılması gibi haklarımızla ilgiliydi.

Halktan toplanan paraların bir kısmını direniş için harcadık. Geriye kalan 1365 lirayı Düzce Halk Birliğine ve Halkın Sesi gazetemize bağışlamaya karar verdik. İş güvenliğimizin garantisi olarak bizler şu anda birliğimize güveniyoruz. Bugün bölgemizde henüz işçilerin haklarını koruyan bir sendika yoktur. İşçilerin yanında olan bir sendikada örgütlenip, mücadelemizi örgütlü bir şekilde yürütmek istiyoruz. Türk Ağaç-İş ve Ağaç-İş gibi sendikaların yönetiminde bulunan işçi düşmanı sendikacıların oyunlarını da boşa çıkartacağız.

Yaşasın Düzce Haşep Sanayi İşçilerinin haklı mücadelesi!

Kereste ve Parke İşçisi arkadaşlar, birleşelim, haklarımızı söke söke alalım!

Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye!

Not: Haşep Sanayii işçilerinin yolladıkları değerli para yardımını aldık. Teşekkür ederiz. Arkadaşların mücadelelerini destekliyor ve başarılarını selamlıyoruz.

HALKIN SESİ

Birlik olsaydık patron vız gelirdi bize

Türkeli Ticaret Şirketi 48 işçiyi işten attı. Halkın Sesi' nin muhabiri işten atılan bir grup işçiyle konuştu. İşçiler sorularımızı şöyle cevapladılar:

Soru: İşyeriniz ve yaptığınız işi anlatır mısınız?

Cevap: Biz Türkeli Ticaret Sehliesen A. Ş. adında İsviçre'ye bağlı bir firmada çalışıyoruz. Bu şirketin İstanbul ve Ankara'da olmak üzere iki şubesi vardır. Diğer illere bu şubelerden işçiler gider. Adına deplasman denir. Bizim işimiz apartmanlara asansör monte etmektir. Şirketin İsviçre ve başka ülkelerden getirdiği parçaları monte ederiz. Kalıp gibiyiz. Hep vida sıkar, beton deleriz.

Soru: Çalışma koşullarınız nasıl?

Cevap: Çalışma koşullarımız ağır. Apartmanlarda asansör kuyularında çalışırız. Nemli ve havasız yerdir. Sonra yukarda makina motor koyacağımız yere beton dökeriz. Halatların geçeceği delikleri açarız. Her an kafamıza bir kalas düşme veya kendimiz düşme tehlikesi içindeyiz. Deplasmana giden işçiler müdürün zorlaması ile gider. Çünkü çoluk çocuğu buradadır. Aldığımız deplasman ücreti, yemek parasına bile yetmez. Nerde ucuz, pis otel varsa onu ararız.

Soru: İşten atılmanıza yol açan Türk Metal-İş'e nasıl geçtiniz?

Cevap: Maden-İş bize bakmadı. Bazı arkadaşlar daha iyi haklar almak için Türk Metal-İş'e üye olalım diye bir kısmımızı aldattılar. Türk Metal-İş'le patron bize bu oyunu oynadı.

Soru: Bundan ne gibi dersler çıkardınız?

Cevap: Bize çok şeyler öğretti. Önce kendimizden başkasına güvenmemeyi öğretti. Birlik olsaydık patron vız gelirdi bize. Ama parça parça olduk. Kimi arkadaşlar alacakları paraya dayanamadılar. Kaynak olmazsa dere kurur. Patronların düşmanımız olduğu ve kârlarının artması için yapmayacakları bir şeyin olmadığını anladık.

Düzce Taşkıran işçilerinin durumu

Bizler Maraş'tan, Sivas'tan, Adapazarı'ndan, Hendek'ten, Ankara'dan gelmiş Bolu'nun Düzce. ... ...larında çalışan

... yurmak istiyoruz.

Sabahın dördünde Abdullah isimli patron uşağı taksinin kornasını bas bas bağırtarak, ortaçağ zihniyetiyle koğuşu karıştırır. Saat dört buçukta, bulaşık suyuna benzer un çorbasını içip hemen işe başlarız. Taşkıranda çalışıyoruz. Makina çalışırken tozdan 5 metre öteyi görmek mümkün değil. Burnumuz, ağzımız, kulaklarımız toz ile dolar. Fikri Bey dedikleri patron uşağı başımızdan hiç eksilmez. Çoğu zamanlar bize küfür savurur. Öğleyin istirahat yoktur. Yemeği yer, hemen işe başlarız. Makina hiç durmaz. Akşam saat 9'da işi bırakıyoruz. Makinayı çalıştırıyor, yağlamasını yapıyor ve pasını temizliyoruz. Günde 17 ... 1600

... zı alamıyoruz. Memlekette harçlık bekleyen çocuklarımız kim bilir ne haldeler?

Yağmur yağınca da çalışmak zorundayız. Yağmur yağmıştı, yerde seller akıyordu. Bir arkadaşımız makinayı durdurunca patron uşağı Fikri Bey "Ulan eşşekoğlu eşşekler, başınıza taş mı yağdı da makinayı durduruyorsunuz?" dedi. Karanlık basınca koğuşa gelebiliyoruz. Karanlıkta mazotu farkedemiyen arkadaşlar su yerine saçlarına mazot döktüler.

Hele yattığımız yerin halini hiç sormayın. Tahta kurusundan yatamıyoruz. Omuzlarımız yara doludur. Sağlık durumumuz daha da kötü. Yüzünde çıban çıkana, ayak yanığına, karın sancısına ... doktor hep aynı ilacı veriyor. Patronlar kendi tuvaletlerini arkadaşlarımıza temizletiyorlar.

Biz Taşkıran işçilerinin durumu bu. Diğer makinalarda çalışan arkadaşlarımızın durumu bizimkinden iyi değil.

Emekçiler olarak şu gerçeği çok iyi biliyoruz: Dağınıklığımız patronların yaşamı, birliğimiz patronların ölümüdür. Tüm emekçi kardeşlerimize sesleniyoruz. Bağımsızlığımız ve özgürlüğümüz, Amerikan ve Rus uşağı ağalara ve patronlara karşı mücadele ile mümkündür.

NE AMERİKA, NE RUSYA,
BAĞIMSIZ TÜRKİYE
İŞ TOPRAK HÜRRİYET,
FAŞİZME NİHAYET

Tarım İşçileri Örgütlenmelidir

Bizler Ceyhan'da çapa yevmiyesinde çalışan tarım işçileriyiz. Sabahın köründen, akşamın altısına kadar, kızgın güneşin altında, 13-14 saat kazma sallıyoruz. Bununla beraber, ağa bizlere baskı yaparak, daha fazla çalıştırmak istiyor. İş güvenliğimiz hiç yok. Ağa, istediği işçinin kazmasını elinden alarak tarladan kovabiliyor. Can güvenliğimiz hele hiç yok. Traktörler ardına arka arkaya ulanmış açık romörkler üzerinde sıkışık bir şekilde işe gidip geliyoruz.

Bütün bu haksızlıklar yetmiyormuş gibi elimize de ancak 40 - 45 lira geçiyor. Bu ücretle ancak yemek ihtiyacımızı, o da güç bela karşılayabiliyoruz. Faşist MC hükümeti zaten halkın düşmanı. Böyle bir hükümetten medet beklenemeyeceğini çoktan anladık. TRT'nin açıkladığına göre tarım işçileri hariç, asgari ücret 60 lira.

Bütün bu haksızlıklara karşı boyun eğilmeyeceğini anladık ve ağa zulmüne ve baskısına karşı, elçilerin alınlarını terletmeden sırtımızdan para kazanmalarına karşı, kısacası tüm haklarımız için mücadele etmeye başladık. Nasıl mücadele yürütmemiz gerektiğini işçi arkadaşlarla hep birlikte tartıştık. Gene işçi arkadaşlarla hep birlikte, ufak da olsa mücadele ederek birtakım haklarımızı alacak, bu arada birliğimizi pekiştirecek, dağınık olarak çalışan arkadaşları bir çatı altında toplayacak devrimci bir sendikaya ihtiyacımız vardı. Bunun için TOPRAK-İŞ Sendikasının şubesini açmaya karar verdik. Sendika meselesinin işçiler ve halktan kişiler arasında tartışılması revizyonistleri telaşlandırdı.

7. 6. 1976 günü kahvede halktan kişilerle sendika meselesini tartışıyorduk. Birkaç tane revizyonist (Rus taraftarları) halkın devrimci meseleleri tartışmasına tahammül edemediler ve sendikamız TOPRAK-İŞ'e çamur atmaya başladılar. Kuracağımız şubeyi kurdurtmayacaklarını, TOPRAK-İŞ'in sarı sendika olduğunu söylediler.

Bugün sendikamıza faşistler de saldırıyorlar. Örgütlenmesini engellemek için ellerinden geleni ardlarına koymuyorlar.

Görülüyor ki bütün baskı ve engellemelerine karşı sendikamız TOPRAK-İŞ mücadelesine devam ediyor.

Mücadelemiz devam edecektir. Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin saldırıları bizleri mücadelemizden alıkoyamayacaktır.

AĞALIĞA SON!
ELÇİLİĞE SON!
YAŞASIN TARIM İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİ!
YAŞASIN SENDİKAMIZ TOPRAK-İŞ!

DEKA TEKSTİL'den Bir İşçi:

PATRON ZAM VERMEMEK İÇİN İŞÇİLERİ ATIYOR

Bugüne kadar bizleri insafsız bir sömürü ve ortaçağ şartlarında çalıştıran Deka Tekstil patronu, her yıl olduğu gibi bu yıl da zam zamanı gelince, yeni alınan işçilere 20 liralık zammı vermemek için onları işten atmıştır.. Çalıştığımız günlerin parasını ve iş kanununa göre hakkımız olan 15 günlük ücretimizi, 15 gün sonra gelip almamızı söylediler. Bunun üzerine paramızın hemen ödenmesini söylediğimizde, bir arkadaşımızı muhasebe odasına çekerek polis çağırmakla tehdit ettiler. Arkadaşımızın, zam zamanı geldiği için bizi işten attıklarını, sendika ile işbirliği yaparak bizleri baskı ve sömürü altında bulundurduklarını, artık Türkiye'de patronların ve sendika ağalarının nasıl dolaplar çevirdiklerini bildiğimizi, zincirlerimizden başka kaybedecek hiç bir şeyimiz olmadığını suratlarına haykırması üzerine, patron da, Teksif'li temsilciler de gerilediler. Bizim birliğimizi bozmak ve bizleri yıldırmak için türlü dolaplar çevirmelerine rağmen, kararlılığımızı bozamadıklarını görünce haklarımızı verdiler.

Bizden sonra ise 160 işçi arkadaşımızı çıkarmaya başlamışlardır. Bu arkadaşlar daha eski işçi olduklarından kıdem tazminatlarını, mesai paralarını ve toplu sözleşme ile elde edilen sosyal haklarını almalıdırlar. Şimdiye kadar işçiyi sömürmeyi ve kandırmayı Teksif sendika yöneticileri ve temsilcileriyle gayet ustaca tezgahlayan Deka patronu İhsan'ın bu arkadaşların çıkışlarında oyun oynaması muhakkaktır. Bu bakımdan işçi arkadaşların birlik ve beraberlik içersinde, topluca mücadele etmeleri, bu oyuna fırsat vermeyecektir.

Bizler Tekstil ve diğer işkollarındaki işçiler, aylığımız biraz artınca, bazı sosyal haklar elde edince hemen atılıyoruz.

Patronların bize oynadıkları oyuna sendika ağaları göz yumuyor. Sözde işçiye hak elde ediyorlar. Aslında onların elde ettikleri, işçilerin menfaatlerini satma pahasına saltanat sürmektir. Bizlerin bu durumu görüp sendika ağalarını devirmemiz, büyük patronların da saltanatlarını yıkmamızın ilk adımı olacaktır.

Deka Tekstil'den
atılan bir işçi

ANKARA EGO'DAKİ FAŞİST FAALİYETE KARŞI ÇIKALIM!

Ankara Belediyesi Elektrik Gaz ve Otobüs işletmelerinde çalışan devrimciler bir bildiri yayınlayarak, işletmede hakimiyet sağlamaya çalışan faşistlere karşı işçi ve memurları uyanık olmaya çağırmışlardır. Bildiride şöyle denmektedir:

"Şimdi de MC hükümetinin etki alanı dışında kalan belediyelere el atılmak istenmektedir. Buralara çeşitli yollardan kendi adamlarını sokup bu kişiler vasıtasıyla belediyelerin iç durumuna göre dışarıyla ilişki kurarak bazı oyunlara girmektedirler. Geçen günlerde hakim sınıfların uşağı olan faşistler işi EGO'da bildiri dağıtmaya kadar vardırdılar. Dağıttıkları bildiride devrimcileri karalamakta ve devrimcilerden emperyalizmin uşakları diye söz etmektedirler. Oysa devrimciler her zaman Türkiye'nin bağımsız olması için halkımızın yanında mücadele vermekte ve bu yolda canlarını feda etmektedirler.

"Tanıyalım bunları ve EGO'da tecrit edelim. Çalışmalarına göz yummayalım. Aşağıda isimlerini yayınladığımız kişiler elleri yurtseverlerin kanına bulanmış faşist MC iktidarına EGO'da hizmet eden ve kitle tabanı oluşturmak isteyenlerdir.

"Güvercinlik havagazı fabrikasında Şükriye ve elektrikçi Fahrettin Barınal örgütlenme çalışmaları yapmaktadırlar. Yine Güvercinlik fabrikasında bu amaçla çalışanlar Nihat Sonat. Abone işlerinde Nurettin Demirel. Sadrettin Alkan ve Müşavir Mahir Müderrisoğlu'dur."

EŞKİŞEHİR BÜYÜK OTEL İŞÇİLERİ LOKAVTA KARŞI MÜCADELE EDİYOR

Biz Eskişehir Büyük Otelde çalışan 15 işçiyiz. Bizler daima işverenler tarafından horlandık. 8 saatlik iş gününü kabul ediyoruz. Bize ayrıca fazla mesai yapmamız söylendi. Fakat fazla mesai paraları verilmedi. Sigortamız yok. Patronla toplu sözleşmeye oturması için sendikayı zorladık, ama haklarımızı vermediler. Biz de greve gittik. Bunun üzerine patron lokavt ilan etti. Kapıya kilit vurarak gitti. Toplu iş sözleşmesi görüşmelerine çağırdığımızda iflas ettiği için, kapattığını ilân etti. Grev başlayalı 65 gün olduğu halde, Oleyis sendikası bizim adımıza Eskişehir'den yardım parası topladığı halde, toplanan paradan sadece 600 lira verildi. Sendika bir daha yardım etmedi. Slogan yazılı pankartlar ve resimler sendika tarafından indirtildi. Arkadaşlarımızı şikayet ettiler. Daha güçlü bir biçimde birleşerek greve devam edeceğiz.

Eskişehir Büyük Otel
İşçileri

ÇOCUK İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ BASKI, DAYAK VE ANGARYAYA SON

Başoğlu Plastik ayakkabı fabrikasında çalışan 70 işçi haklarını almak için grevdeler. 37'sinin yaşlarının 11 ila 12 arasında olduğu çocuk işçilerle dergimiz muhabirleri konuştular. Fabrikalarda dayak, angarya, küfür gibi ortaçağ kalıntısı baskılar özellikle çocuk işçiler üzerinde yoğundur. Çocuk işçilerin hiçbir hakkı yoktur. Revizyonistler ülkemizdeki yarı-feodal yapıyı inkar ediyorlar. Ama bu yarı-feodal düzenin acısını yalnız köylüler değil işçiler de hergün duymakta ve yaşamaktadırlar. Halkımızın milli demokratik devrim mücadelesi ortaçağın kahpe karanlığını köyden olduğu gibi fabrikadan da temizliyecektir. İşçiler ve köylüler, bağımsız, demokratik, hür Türkiye'yi, iki süper devleti, faşistleri ve sosyal-faşistleri yurdumuzdan temizleyerek kuracaklardır.

İşçiler yaşantılarını şöyle anlatıyorlar:

- Adım Nurten Karataş. Burada 7 aydır çalışıyorum. 14 yaşındayım. Eskiden Necmi usta vardı. Baş dakika geç kaldığımız zaman bizi sopayla döverdi. Erkekleri değil sadece kızları döverdi: Sabahat abla vardı, birgün ona çok hakaret etti, çok fena ağlattı.

- Ustalar kızların kalçalarına vurur. Eliyle sarkıntılık eder. Küfür eder. Bir kere ben ustayla kavga ettim. Beni çıkarttılar, gerisin geriye aldılar, tekrar çıkarttılar.

- Benim adım Sabahat. Haftada 180 lira para alıyorum. Birbuçuk-iki senedir burda çalışıyorum. Sigortam yok. Grev oylaması yapılırken bizi tehdit ettiler. Sarı kart atın, kırmızı atarsanız sizi döveriz diye. Kırmızı mı sarı mı atayım derken bir tokat attı yanağıma. Sendikacılar durumu görüp dava açtılar. Ben de korkumdan şikayetçi olmadım.

Soru: Bayramlarda çalıştırıyorlar mı?

- Evet bütün bayramlarda çalıştırıyorlar, ama para vermiyorlar.

- Bizim kısımda çalıştırmıyorlar. Bunları Hasanla. Necmi adındaki ustalar çalıştırıyor. Kazandıklarını da alıyorlar.

- Bir gün Ziya usta geldi dedi ki kızlara "çabuk çabuk saklanın". Bizi bir odaya kapattılar. Grevden 5 gün kadar önceydi. Makinaların fişlerini çektiler. Keten dairesine kapattılar bizi. Gelenler müfettişmiş. Görseydik çok diyeceklerimiz vardı.

- Hasan usta bizi çok tehdit ediyor. İş bittiği zaman eve gitmek istediğimizde bizi bırakmıyor. Bütün fabrikayı süpürtüp öyle gönderiyor. Hem bu arkadaşlar çalışıyorlar. Hem haftalıkları 150 lira. Hem küfredip pis pis kelimeler söylüyorlar, süpürtürüp tabakları toplatıyorlar. Burda büyük kadınlar olsa 5 dakika dayanmaz.

- Sabah saat sekizde işe başlıyoruz. Akşam 7'de işi bırakıyoruz. Öğleyin bir saat paydos var. Ama bu zamanda da bize iş yaptırıyorlar. Temizlik yapıyoruz, sofra kaldırıyoruz.

-Benim adım Seyfettin. Burda 2 senedir çalışıyorum. 265 lira haftalık alıyorum. Eskiden öğle paydosunda kendi paramızla yemek yiyorduk 2-3 ay önce direniş yaptık. Yemek vermeye başladılar. Ama bozdular, yemeklerden memnun değiliz. Günde 14 saatin üzerinde çalışıyoruz. Bayramlarda çalıştırmıyorlar ama mesai de vermiyorlar.

Soru: Bayramlarda tatillerde çalışmak istemeyince ne yapıyorlar?

- İşten çıkartıyorlar. Veya yevmiyemizi kesiyorlar. Bir gün gelmeyince iki gün kesiyorlar.

Soru: Sendikaya girdiğiniz için işçi attı mı?

Attı. Beş kişi attı. Grevden bir gün önce de 3 kişi atacaktı. Biri imza attı çıkışına. İkisi atmadı. Çıkan 7500 lira parasını alıp gitti. Esas sendikaya önderlik eden onlardı. O gece biz çadırı kurduk. Bir daha çıkartamadılar.

Soru: Sigorta durumunuz nasıl?

- Senelerce yanında çalışmışım. Sigortaya 5000 lira gösterdiğini söylüyor. 1200 lira gösteriyor. Gidiyorum sigortaya, 6 günlük istirahat için ya 20 lira veriyor ya 15 lira. Soruyorum, bu kadar gösterdi senin sigortanı kardeşim diyor.

Soru: Hastaneye gitmenizi engelliyorlar mı?

- Mesela hastasın. İdareden aspirin veriyorlar idare et akşama kadar diye. Sen de acısına dayanamayıp gittiğin zaman yevmiyeni kesiyorlar. Hem de çift yevmiye.

İdeal Lastik-İş'ten bir sendikacı şu açıklamayı yapıyor: Burada çalışma prensipleri şöyledir: Götürü alır usta, Götürü olarak parça başına anlaştığı fiatı yalnız patronla kendisi bilir. Ustalara hafta başı 1000 lira mı kalır, iki bin lira mı kalır bizler için meçhul? Fakat arkadaşlar haftada 180 lira, 160 lira alırlar. İçlerinde sadece birkaç kişi 250-300 lira haftalık alırlar.

Faşist işgalleri kırmak için anti-faşist yurtsever gençliğin birliğini sağlayalım

"Devrimci Birlik" grubu ve "Gençlik Yıldızı" taraftarları Ankara Hukuk ve Siyasal Bilgiler Fakültesinde ortak bir duvar gazetesi yayınlayarak faşist işgallere karşı yurtsever gençliğin birliğini savundular. Aşağıda duvar gazetesinden bazı bölümler yayınlıyoruz.

Geçirdiğimiz bir yıl, ülkemizde ve özellikle Ankara'da öğrenci gençliğin mücadelesinin gerilediği bir dönem oldu. Bir çok yüksek okul ve akademi, polisin de aktif desteği ve zaman zaman açık saldırıları ile Ülkü Ocaklı faşistler tarafından işgal edildi. Diğer bir kısmında böyle faşist işgaller olmasa bile, AYÖD yönetiminde bulunan arkadaşların kitlelere doğru siyasi önderlik edememeleri ve revizyonistlerin pasifist önerilerinden dolayı demokratik mücadele geriledi. Bu gün sadece Ankara'da sayıları 40 bini bulan öğrenci kitlesi demokratik eğitim özgürlüğünden yoksundurlar. Ayrıca eğitime devam eden okullarda da can güvenliğinin varlığından söz edilemez.

Halkın geleceğini temsil eden gençliğin bir parçası olarak, öğrenci gençliğin böyle bir faşist baskı altına alınmasına ve en doğal hak ve özgürlüklerinden yoksun bırakılmasına hiç kimse kayıtsız kalamaz. Çünkü öğrenci gençliğin devrimci mücadelesinin yükseltilmesi ve bu mücadelenin yönünün ülkemizin bağımsızlığı, halkımızın kurtuluşu mücadelesine paralel kılınması önündeki en büyük engel, bu gün onbinlerce öğrenci kardeşimizi demokratik eğitim özgürlüğünden yoksun bırakan faşist işgallerdir.

Bu nedenle faşist işgallerin yok edilmesi mücadelesine katılmayan herkes (hangi nedenle olursa olsun) faşizme sadece onbinlerce öğrenciyi değil, bizzat kendisini de teslim etmiş olacaktır.

Faşist işgalleri yok etmek mümkün müdür? Elbette. Çünkü biz anti-faşist yurtsever öğrenciler olarak onbinlerle ifade buluyoruz. Karşımızdaki güçler ise bir avuç faşist katil. Onlar her ne kadar iktidardaki efendilerine dayanıyorlarsa da, yine güçsüzdürler. Çünkü bizim sayıları milyonları bulan ve bağrında faşizme karşı aktif bir mücadele çoşkunluğu olan yurtsever halkımız var. O bize her zaman yardıma hazırdır. Yeter ki biz derdimizi anlatabilelim ve ona elimizi uzatmakta isteksiz davranmayalım.

İşgalleri yok etmekte başarılı olmamızın ikinci şartı da dağınıklığımızı gidermektir. Hepimizin açıkça gördüğü gibi, bu gün ne ayrı okullardaki öğrencilerin beraberliğinden söz etmek mümkündür, ne de faşist işgallerin kaldırılması gibi bir görevi pekala birlikte üstlenebilecek siyasi görüşlerin birliğinden söz etmek mümkündür.

Elbette aramızda farklı görüşler var olacaktır. Zaten bunu hayatın akışı getirir. Fakat bu siyasi ayrılıklara rağmen yurtsever ve anti-faşist niteliğimizi halen kaybetmemişsek faşist işgalleri yok etmek için neden birlikte adımlar atmayalım? Eğer faşistlerin işgalleri yüzünden onbinlerce öğrenci demokratik eğitim özgürlüğünden ve can güvenliğinden yoksunsa ve biz emperyalizmin, faşizmin işbirlikçisi değilsek, birlikte hareket etmemek ve önümüzde böyle bir görev dururken, bu görevi gözardı etmek halk düşmanlarına yaramaz mı? Faşist güçler öğrenci gençliğin mücadelesini boğmak için birleşiyor. İşte bu olay yurtsever ve anti-faşist olan her kişi, kuruluş ve görüşün birlikte mücadele edebileceğinin en açık kanıtı ve nedenidir.

Biz soruna böyle bir perspektifle yaklaştıkca bizi çevreleyen faşist çemberi parçalayabileceğimiz görüşündeyiz.

Bu noktadan hareketle onbinlerce öğrencinin seferber olabilmesini sağlayabilmek için, dostumuzu düşmanımızı iyi tanımalıyız. Esas olarak ABD emperyalizminin işbirlikçisi olmakla birlikte Rus sosyal-emperyalizminden destek alan MC iktidarına karşı çıkarken, Rus emperyalizminin işbirlikçisi revizyonistlere karşı mücadeleyi savsaklamamalıyız. Çünkü modern-revizyonistler Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçileri olup, faşizme karşı mücadeleyi halkımızın kurtuluşu amacına yönelik değil, sosyal-emperyalistlerin çıkarlarına bağlı olarak vermektedirler. (. . .)

Biz AYÖD'ün de anti-faşist eylem birliğinde muhakkak yer alması gerektiğini savunuyoruz. Ayrıca AYÖD yönetimindeki arkadaşların modern revizyonistlere karşı aldıkları her tavrı olumlu karşılıyoruz, hatta bu mücadelenin daha da hızlandırılması gerektiğini savunuyoruz.

Sorunu böyle ele aldığımız için işbirlikçi revizyonistler tarafından ortaya atılan ve öğrenci gençliğin çıkarlarını hiç bir şekilde temsil etmeyen önerileri mahkum ediyoruz. "Okullar faşist işgal altında diye okula gitmeme", "sınavlara başka yerde girme", "okullar işgal altında, öyleyse kapatılsın" gibi öneriler, faşizme karşı mücadeleden kaçan ve ona teslim olan bir anlayışın ifadesi değil midir?

Biz devrimci, ilerici, demokrat, yurtsever öğrenciler, hep birlikte omuz omuza okullarımıza gideceğiz. Faşizmin karşısına onbinlerle dikileceğiz. Ancak o zaman faşizmin karşısına yenilmez bir güç olarak çıkacağız. Kitlelerin yaratıcılığı ve mücadele ruhu durdurulamaz, en büyük güçtür.

Faşist işgallerin kaldırılmasında mücadele verebilecek bütün kuruluşları saflara çağırmalıyız. Onlardaki devrimci çalışmayı yalnız olumlu karşılamayıp, desteklemeliyiz. (TBP Gençlik Kolları, HDGÖ vs.)

Faşizme karşı mücadeleyi bütün okullarda, onbinlerin aktif katılımı ile yükseltelim. Devrimci dayanışma ancak böyle yürür. Birlik ruhunu geliştirelim. Merkezi örgütümüz AYÖD içinde yer alan grupların demokrasiye dayanan gönüllü birliğini sağlayalım. Bizim için en büyük tehlike, tüm öğrencilerin farklı okullarda olsalar bile çıkarlarının ortak olduğunu gözardı etmek ve her okulu ke: di duvarları arasına hapsetmektir. Bu nedenle "bu benim okulumun meselesi değildir" anlayışı veya "şimdi bizim okulun sorununu tartışalım, diğer okulların sorunu acil değildir" anlayışı yanlıştır ve öğrenciler arasındaki birlik ruhunu zedeler. Böyle düşüncelere kapılmayalım(. . .)

Faşizme ve faşist işgallerin kırılmasına karşı tüm ilerici, yurtsever, devrimcileri mücadele etmeye çağırıyoruz.

Kahrolsun faşizm ve revizyonizm!

YURTSEVER DOKTORLARIN ÇAĞRISI

BİRLEŞELİM ve YARALI ÖĞRENCİLERİN CAN GÜVENLİĞİNİ KORUYALIM

Ankara'daki devrimci doktorlar faşist saldırılar sonucu yaralanan yurtseverlerin tedavisiyle ilgili olarak önerilerini dergimize yazdılar. Devrimci doktorlar Ankara'da faşistler tarafından vurulan Sami Ovalıoğlu'nun ölümünden bazı doktorların ihmali olduğunu belirterek "böyle hataların tekrarlanmaması için" önerilerinin halka duyurulmasını istediler. Doktor arkadaşların mektubunu yayınlıyoruz.

1. Öğrenci olayları ile ilgili gelen yaralıları Numune ve Hacettepe hastaneleri dışındakiler kabul etmemektedir. Olaylar bu hastanelere uzak cereyan etmişse, yaralılar adı belirtilen iki hastaneden birine yetiştirilene kadar ölebilmektedirler. Bu yüzden diğer hastaneleri de öğrenci olayları dolayısıyla gelen yaralıların alınması konusunda zorlamak gerekir ve bu konuda çalışmalar yapılmalıdır.

2. Özellikle Numune hastanesindeki devrimci, yurtsever ve demokrat doktorları, can güvenliği ve öğretim özgürlüğünün olmadığı bu ortamda, üstlerine düşen görevleri yerine getirmeleri için uyarmalıyız.

3. Genellikle yaralılar acil servislere getirilmektedir. Devrimci, yurtsever ve demokrat doktorlar acil serviste olmasalar bile servislerindeki işleri biter bitmez yaralıların genel durumları ile ilgilenmelidirler. Yaralılar faşist doktorlara düşse bile ilgilenildiğini görünce kasıtlı hareketlerde bulunmaya cesaret edemezler.

4. Tüm çalışanların birliği konusunda yapılan çalışmaların bir parçası olarak tüm hastanelerdeki doktor, hemşire ve sağlık işçilerinin bu konularda uyanıklığını artırmalı ve birliğini sağlamalıyız.

5. Sami Ovalıoğlu'nun şüpheli ölümü konusunda soruşturma açılmalıdır. Bunu devrimci doktorlar olarak talep ediyoruz.

6. Tüm hastanelerdeki devrimci, yurtsever ve demokrat doktorlar, faşist doktorları tespit etmeli ve onları teşhir etmelidir. Bu tür konuları yakından izlemeli ve belge toplamaya çalışmalıdır.

7. Hastanelerde çalışan tüm yurtseverler, yaralı gelen öğrencilere yardım elini uzatmalıdır. Bu, örgütsüz, birbirinden kopuk, iyi niyetli bir hareket olmaktan çıkarılmalı ve düzenli bir şekilde yürütülmelidir.

8. Sami Ovalıoğlu'nunki gibi olayları tespit edersek belge toplayalım, bu olayları protesto edelim ve zaman geçirmeden kamuoyuna duyuralım.

9. Gelen öğrenciler faşist bile olsalar, biz onlara faşist doktorların yaptığı gibi sorumsuzca davranmayalım. Bizler katil değiliz, insanlığa hizmet etmek için Hipokrat yemini ettik. Üstelik faşizmin pençesine bilmeden düşmüş birçok halk çocuğu karşımıza çıkacaktır. Onlara karşı doğru devrimci tavırlarımız onların gerçekleri görmesine yardımcı olacaktır.

10. Polis özellikle hafif yaralıları sorgu bahanesi ile emniyete götürüp işkence etmektedir. Bunun için sağlık durumlarının daha kötüye gideceği düşünülerek hafif yaralıları dahi polislere teslim etmiyelim.

TÜM YURTSEVER DOKTORLAR BİRLEŞELİM!
TÜM SAĞLIK PERSONELİNİ BİRLEŞTİRMEK İÇİN MÜCADELE EDELİM!
DEVRİMCİLER BİRLEŞSİN! FAŞİST İŞGALLER KIRILSIN!
KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET!
YAŞASIN BAĞIMSIZ VE BLOKSUZ TÜRKİYE!

GEÇMİŞİN MACERACI ÇİZGİSİNİ REDDEDELİM

5 Haziran 1976 günü Ankara'da gençliğin birliğini sağlama çalışmalarının parçası olarak bir toplantı düzenlendi. Toplantıya kalabalık bir gençlik kitlesi katıldı. Halkın Sesi,Halkın Kurtuluşu, Militan Gençlik ve Yurtsever Gençlik dergilerinin görüşlerini benimseyen gençler söz alarak devrimci müdahalenin geçmişi ve bugünkü sorunlar üzerinde düşüncelerini açıkladılar. Aşağıda Halkın Sesi muhabirinin bu toplantı ile ilgili haberini yayınlıyoruz.

Toplantıda Halkın Kurtuluşu dergisinin görüşlerini benimseyen konuşmacılar, "1971 direnişi" adını verdikleri küçük burjuva maceracılığını savundular. Proleter devrimci hareketi devrimin şiddet meselesi olduğunu kabul etmemekle suçladılar ve "1971 direnişi"nin bu konuda olumlu bir örnek olduğunu öne sürdüler. Militan Gençlik dergisinin görüşlerini benimseyen konuşmacılar da bu görüşlere belirli ölçüde katıldılar.

Halkın Kurtuluşu taraftarı bir genç, 1973'den sonra revizyonizme karşı mücadeleyi AYÖD içinde ortaya çıkan "Devrimci Muhalefet"in (Yani şimdi kendilerinin de içinde yer aldıkları "Devrimci Birlik"in) yürüttüğünü ileri sürdü. DGB'lerin kurulmasını eleştirdi. DGB'li gençlerin diğer üç grup tarafından oluşturulan "Devrimci Birlik"e girmesini önlemek için çeşitli bahaneler öne süren Halkın Kurtuluşu taraftarlarından bir genç ise sosyal-faşistlerle ittifakı savunarak şöyle dedi: "Bugün ülkemiz ABD'nin tahakkümü altındadır. Faşistler ve sosyal-faşistler arasında çelişme vardır. ABD'ye karşı bazı somut eylemlerde sosyal-faşistlerle nisbi ve geçici ittifaklar olabilir. 6. Filo geldiğinde onlarla birlikte olunabilir."

Halkın Sesi taraftarı gençler yöneltilen eleştirileri cevaplandırdılar. Konuşmacılardan biri özetle şunları söyledi:

"Geçmişin doğru bir değerlendirilmesi yapılmalıdır. Bir yandan özeleştiri yaparken, diğer yandan da geçmişin hatalarını savunmak olmaz 71'de olan şey acaba halkın şiddeti miydi? Aydınlık, 70-71'lerde halkın devrimci şiddetini red mi ediyordu? Aydınlık, halkın devrimci mücadelesi 30-40 kişinin yapacağı şey değil - dir, diyordu. İşçi ve köylü kitlelerine dayanmıyorsa ve doğru bir siyasetin emrinde değilse şiddet bir şey ifade etmez. Arkadaşlar bunu kavramıyorlar. Hem de bugün, onun maceracılık olduğunu söyledikleri halde. O hareketler revizyonizmi güçlendirdiği halde. 1969'da Aydınlık'da çıkan "Proleter Devrimci Safları Çelikleştirelim" yazısı maceracılığa dikkati çekiyordu. Bazı revizyonistler o günkü maceracı gidişi destekliyorlardı. Aydınlık, halkın devrimci mücadelesini savundu, revizyonizme ve maceracılığa kararlılıkla karşı çıktı. Bu arkadaşlar geçmişin maceracı ve hatalı anlayışını tümden reddetmezlerse, doğru yolda ilerleyemezler. Dergilerinde bir yandan ekonomizm yapıp, diğer yandan maceracılığa sahip çıkıyorlar. Ve bizden kendilerinin yaptığı hatayı, bizim de yapmamızı istiyorlar. Biz altı senedir modern revizyonizme karşı mücadelenin gerekliliğini savunuyoruz. Biz bunu savunurken, bu arkadaşların "71 direnişi" diye övdükleri hareketin mensupları, üzerimize sopayla yürüyorlardı. Bu arkadaşlar "Aydınlık hareketi tecrit olmuştur" diyorlar. Biz faşizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadeleyi ilk savunduğumuzda 20-30 kişiydik. Bugün ise, 1970'lerdeki mücadeleler içinde teşekkül eden devrimci çizgimizin, gerek bizim etrafımızda toplananlar, gerekse diğerleri tarafından savunulduğunu görüyoruz.

"ADYÖD'e revizyonistler hakimdi. Gençler bu yöneticilere tepki gösterdiler. Yeni bir yönetim oluştu, Yeni yönetime katılanların da çoğu iki süper devlete ve faşizme karşı mücadeleyi gözardı ediyorlardı. YGD ve DGB'ler pasifizm ve revizyonizmin etkili olduğu bir zamanda, bu duruma tepki olarak kuruldu. Biz YGD ve DGB'leri kurmamalıydık. Bunlar aceleci ve kolaycı bir mücadele anlayışından dolayı kuruldu. Devrimci bir yönelimi ifade ediyordu, ama gençliğin meseleleri kavramasını beklemeliydik. O zaman 11 ilkenin esas dört maddesi tartışılıyordu. Bizim için o gün "sekter" ve "bölücü" diyenler,
1) ABD ve feodal kalıntılara karşı,
2) Sosyal-emperyalizme karşı,
3) Ulusların kaderlerini tayin hakkı ve
4) Kıbrıs'taki işgale son verilmesi için mücadeleyi reddediyorlardı. Bu gün bu arkadaşlar bu fikirleri kavramaya başladılar. Bu, sevindirici bir durumdur. Bugün devrimcilerin ve yurtseverlerin birliği için elverişli şartlar vardır.

"70-71'lerde Aydınlık hareketi Marksist-Leninist bir hat izledi. O gün savunduğu meselelerin esasını bugün de savunuyor. Bugün dünyada durum 1970'ten farklıdır. O gün, bu günkü gibi savaş tehlikesi yoktu. 1963'te ABD, Sovyetler Birliği'nin füzelerini Küba'dan çektirebildi. Bugün Angola'dan çektiremiyor. Bugün, Devrimci Birlik grubunda bulunan bazı arkadaşlar Sovyetler Birliği tehlikesini kavramıyorlar.

"Bugün iki süper devletin işbirlikçisi olmayan bütün gençlik kitlesini birleştirmeliyiz. Gençliğin büyük bir kesimi iki süper devlete karşı kararlı bir mücadeleyi kavramamış olabilir. Ankara'da AYÖD var. 'Devrimci Birlik' var. Gençlik yığınları var. AYÖD, gençliği yönlendirme iktidarından yoksun. 'Devrimci Birlik'de bunu yapamıyor. Gençliğin tek ve merkezi bir örgütü olmalıdır. Biz, 'Devrimci Birlik'in genişletilmesini istiyoruz."

İdeolojik Temele Dayanan İlkeli Birlik

Ben bir işçi olarak Türkiye'deki tüm devrimcilerin birliğinin devrimci hareketimizi güçlendireceği inancındayım. Bugün devrimcilerin dağınıklığı devrimcilerin yararına değil,hakim sınıfların ve iki süper devletin yararınadır. Devrimciler görüşlerini ortaya koymalı, bu görüşlerin olumlu yönlerini almalı ve bunu derinleştirmelidirler. Olumsuz yönleri de halkın önünde eleştirmelidirler. Bu hem devrimciler içindeki yanlış görüşlerin giderilmesine yarayacak, hem de devrimcilerin birliğini sağlayacaktır.

Halkın Sesi dergisinin, Halkın Kurtuluşu ve Militan Gençlik dergisine yaptığı çağrı olumlu bir çağrıdır ve ben bir işçi olarak Halkın Kurtuluşu dergisinin Halkın Sesi'ne verdiği cevabı, dar-grupçu bir tavrın ifadesi olarak görmekteyim.

Yaşasın devrimcilerin iki süper devlete ve işbirlikcileri faşistlere ve revizyonistlere karşı ideolojik temele dayanan ilkeli birliği!

Yaşasın halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi!
Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız ve Demokratik Türkiye!

Pülümür'den bir işçi

Batı Almanya'da devrimci basın baskı altında tutuluyor

ROTER MORGEN'E HÜRRİYET

Almanya Marksist-Leninist Komünist Partisi'nin merkez organı Roter Morgen'in Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde (Doğu Almanya) yasak olduğunu, Batı Almanya'da ise el konulduğunu belirten ilânı. Üstte: DAC'nda yasak. Altta: Batı'da el konuyor.

Mayıs ayı içinde Dortmund'da Almanya Marksist-Leninist Komünist Partisi'nin merkez organı Roter Morgen'e (Kızıl Sabah) karşı basın davası açıldı. İddianameye göre Haziran 1974'den Mart 1975'e kadar çıkmış bulunan Roter Morgen'in 21 sayısında suç unsuru bulunmaktadır. Savaş sonu Almanya'sının bu en kapsamlı davasında savcı, gazetenin genel yayın müdürü Gernot Schubert ile sorumlu yazı işleri müdürü Karin Wagner'e hapis cezası istedi.

Roter Morgen'e karşı açılan bu dava, aslında Batı Almanya'da demokratik hak ve hürriyetlerin her geçen gün daha da kısıtlanmasının bir ifadesidir. Bu yıl yürürlüğe giren yeni Ceza Kanunu değişikliğine göre, Batı Almanya'da "proletarya diktatörlüğünü övmek", "devrimin şiddetle olacağını", "Batı Almanya-nın sömürücü bir devlet olduğunu", "siyasî mahkumlara tecrit hücrelerinde işkence edildiğini" vb.yazmak suçtur! Bu gerici kanuna boyun eğmeyen ve gerçekleri yazmakta ısrar eden Roter Morgen, ilk yayımlanmaya başladığı 1967 yılından bu yana 45 000 Mark para cezası ödemek zorunda kalmıştır. Hakkında dava açılan bu 21 sayı için ise Roter Morgen sorumlularına 19 000 Mark para cezası kesilmiştir. Fakat Batı Alman burjuvazisi, yalnız Roter Morgen sorumlularına ceza kesmekle yetinmiyor. Roter Morgen sattıkları gerekçesiyle birçok devrimciye toplam 20 000 Mark ceza kesilmiş; bir devrimciye 7 ay ve diğer bir genç devrimciye de 4 ay hapis cezası verilmiştir. Bu cezaların gerekçeleri,her seferinde "devlete ve polise hakaret edildiği", "gerçek dışı haber yaydığı", "Batı Almanya'nın itibarını düşürdüğü" vb. olmaktadır. Batı Alman burjuvazisinin taktiği, devrimci basını yüksek para cezalarıyla yıkmak ve gazete sorumlularını hapis cezalarıyla yıldırmaktır.

Mahkemeleri sırasında söz alan Gernot Schubert ve Karin Wagner, Roter Morgen'de çıkan yazıların suç sayılamayacağını, gerçeği sansüret menin mümkün olmadığını ve devrimci düşüncenin yasaklanamayacağını savundular. Roter Morgen'in Doğu Almanya'da yasak, Batı Alman ya'da ise her sayısına el konulmakta olmasına rağmen gerçekleri işçi sınıfına ve emekçi halka duyurmaya devam edeceğini bildirdiler. Buna rağmen cezaları önceden saptamış olan mahkeme, 13 Mayıs günü Gernot Schubert'i 1 yıla ve Karin Wagner'i 4 aya mahkum etti. Her iki devrimci de kararı temyiz ettiler.

Mayıs ayının sonundan itibaren ise, Hamburg'da Almanya Marksist-Leninist Komünist Partisi Başkanı ve Roter Morgen'in eski sorumlu yazı işleri müdürü Ernst Aust ile Gernot Schubert, Roter Morgen aleyhine savcılığın açtığı bir başka mahkemeye çıkıyorlar. Bu davada da Roter Morgen'e toplam 3500 Mark ceza kesilmek isteniyor. Davada suç unsuru olarak gösterilen yazı, Roter Morgen'in seçimlerden önce yayınladığı Lenin'in, parlamentonun "işi-tilmemiş sahtekarlıkların, malî ve siyasî tertiplerin toplandığı esas yer, mevki düşkünlüğünün, yaltakçılığın ve emekçi halka yapılan baskının esas yeri" olduğu şeklindeki yazısıdır.

Batı Almanya'da devrimci basına ve devrimcilere karşı yürütülen baskı ve yıldırma kampanyasına karşı ülkemizin bütün ilerici ve demokratik kuruluşlarını,Batı Almanya Büyükelçiliği ve Konsoloslukları nezdinde protesto etmeye ve Roter Morgen gazetesi ile dayanışmada bulunmaya çağırıyoruz. Roter Morgen'in adresi şöyledir:

Roter Morgen
Postfach 30 05 26
46 Dortmund 30
Batı Almanya

Kore halkı Kore Emekçiler Partisi önderliğinde sosyalist inşa yolunda ilerliyor

Bundan 26 yıl önce, 25 Haziran 1950'de, Kore halkı ülkesine saldıran ABD emperyalistlerine ve onun Koreli kuklalarına karşı milli kurtuluş mücadelesini başlattı. Birçok ülkenin gericileri de "Hür dünyayı korumak" adı altında Kore'ye asker gönderdiler. Kore halkı üç yıl boyunca, kendi gücüne dayanarak anayurdunu kahramanca savundu. Amerikan emperyalistlerini ve işbirlikçilerini yenilgiye uğrattı. Ancak Kore'nin tamamı kurtarılamadı. Ülkenin kuzeyinde halk iktidarı kurulurken, güneyi Amerikan emperyalistlerinin işgali altında kaldı.

Kore halkının zaferi, birlik içinde mücadele eden devrimci halkın tepeden tırnağa silahlanmış emperyalistlerden daha güçlü olduğunu bir kere daha kanıtladı. Savaşmaya cesaret eden, mücadelede sebat gösteren, kendi kaderini eline almakta kararlı, ezilen ve saldırıya uğrayan bir ülkenin halkı mutlaka saldırganları dize getirecektir.

Kurtarılan Kuzey Kore'de ise, Kore Emekçiler Partisi önderliğinde halk bağımsız ve sağlam bir milli ekonomi kurdu. Sosyalizmin inşası yolunda kararlılıkla ilerledi.

Bugün, Marksizm-Leninizm'e ve proleter enternasyonalizmine sıkı sıkıya bağlı kalan Kore Emekçiler Partisi, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadele ediyor ve dünya halklarının,Üçüncü Dünya ülkelerinin milli bağımsızlık, milli kurtuluş ve devlet eğemenliklerini koruma mücadelelerini destekliyor.

Kore halkı bugün, emperyalistlerin böldüğü ülkesini birleştirmek için mücadele ediyor. Kore halkının bu haklı mücadelesi birçok Üçüncü Dünya ülkesi tarafından destekleniyor. Buna karşılık, Güney Kore'deki Amerikan kuklası Park Jung Hi kliği sırtını Amerikan emperyalistlerine dayayarak Kuzey ve Güney Kore arasındaki görüşmeleri baltalıyor ve ısrarla bölücü bir siyaset izliyor. Bir yandan bölgede savaş kışkırtıcılığı yaparken bir yandan da Güney Kore halkı üzerinde faşist terör uyguluyor.

Kore halkı ülkesini birleştirmeye azimlidir ve bunu mutlaka başaracaktır. Biz, Kore halkının haklı mücadelesini destekliyor ve sorunun yabancı müdahale olmaksızın, ancak Kore halkı tarafından çözümlenebileceğine inanıyoruz. ABD askerleri ve Birleşmiş Milletler kuvvetleri Güney Kore'den çekilmelidir.

TÜRKİYE KORE HALK CUMHURİYETİNİ TANIMALI VE KUKLA GÜNEY KORE REJİMİYLE İLİŞKİLERİNİ KESMELİDİR

Geçtiğimiz hafta, Dışişleri Bakanı Çağlayangil resmî bir ziyaret için Güney Kore'ye gitti. MC iktidarının artık iyice tecrit olmuş bulunan gayri meşru yönetimlerle ilişkilerini sürdürmekte ısrar etmesi ülkemizin çıkarlarına aykırıdır. Bugün birçok ülke, Amerikan emperyalizminin kuklası olan, ülkeyi ve halkı temsil etmeyen İsrail, Rodezya, Güney Afrika yönetimleri gibi yönetimlerle ilişkilerini kesmektedir. Güney Kore'deki Park Jung Hi yönetimi de gayri meşru bir yönetimdir ve bugün artık birçok Üçüncü Dünya ülkesi Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni tanımaktadır. Türkiye'de, kukla Park Jung Hi Hükümetiyle ilişkilerini kesmeli ve Kuzey Kore hükümetini tanımalıdır.

İÇİNDEKİLER